

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četrti-
letno Din 9.—, inozemstvo
Din 64.—. — Poštno-čekovni
račun 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljenje: Maribor, Koroška cesta 5
Telefon 2113

Cena inseratom: cela
stran Din 2000.—, pol stra-
ni Din 1000.—, četrt strani
Din 500.—, 1/8 strani Din 250.—,
1/16 str. Din 125.—, Mali oglasi
vsaka beseda Din 1.20.

Težak je položaj našega kmeta.

Gospodarska kriza vedno hujše pri-
liška našega kmeta. Kakor je ugotovil
glavni odbor Kmetijske družbe na svo-
ji seji v Ljubljani dne 10. oktobra, je ta
kriza zajela vse okraje dravske bano-
vine še le tedaj, ko so padle cene goveji
živini, prašičem in vinu. S tem so usah-
nili glavni viri dohodkov, iz katerih je
kmet kril svoje obvezne.

V onih delih države, kjer tvori pšeni-
ca glavni vir kmetovih dohodkov, je
vlada s posebnim zakonom določila
najnižjo ceno pšenici v notranjem pro-
metu na 1.60 Din in prevzela obveznost
doplačila za razliko med notranjo in
zunanjo ceno (v zunanjji prodaji). S tem
je vlada kmetovalcem v žitorodnih kra-
jih pomagala. Pri nas pa pšenica ni
glavni vir dohodkov, marveč predmet
uvzoza. Zato se je s tem ukrepom vlade
kmetovalčevu stanju pri nas po večini
še poslabšalo.

To poslabšanje gre vzporedno s pa-
dajočimi cenami živine. Čim manjšo
ceno ima živila in čim manj se je pro-
da, v tem večji meri usihajo dohodki
kmetovi. Treba je samo čitati poročila
o cenah na živinskih sejmih, in pred
očmi se ti pojavi slika velike gospodar-
ske bede. Še bolj izrazita bo ta slika,
ako greš tak dan sam na sejem in pre-
motriš razmere. To je storil naš poro-
čevalce isti dan, ko se je glavni odbor
Kmetijske družbe zbral k seji. Njegova
stvarna opazovanja v naslednjem pri-
občujemo:

V torki dne 10. t. m. se je vršil v Ma-
riboru živinski sejem, ki je bil zelo do-
bro obiskan. Živine so prignali toliko,
kakor le malokedaj poprej. Bili so tudi
prav lepi komadi. Ali žalibog kupcev
ni bilo ...

Ako si opazoval vrvenje na živins-
kem trgu, se ti je nudila prav žalostna
slika. Lastniki živine so vabili mesarje
in prekupce, naj se jih usmilijo in jim
odkupijo živinčeta. Nekateri so ponu-
jali svojo živilo za naravnost sramotne
cene, ali kljub temu je malokateri spra-
nil svojo živilo v denar. S komerkoli si
govoril, vsak je tožil in jadikoval, da je
dospela gospodarska kriza na kmetih
do vrhunca. Kmetje nimajo denarja še
niti za davke ne, niti ne morejo za zimo
kupiti članom svoje družine potrebne
zimske obleke in obutve. Vino in les ne
gresta v denar, sadja je bilo v maribor-
ski okolici letos malo in še tisto nima
skoro nobene cene. Kar so dobili ljudje
za kakšen voziček krompirja, zelja ali

repe, gre za vsakdanje potrebe, kakor
da bi vrgel muho v ogenj!

Žalostnih in povešenih glav so se to-
krat vračali kmetje z mariborskega ži-
vinskega sejma. Priporočali bi tistim,
ki še vedno mislijo, da je kmet zakopan
v same dobrote, da bi si ogledali to zelo
mučno sliko. Slišal si same besede ne-
volje in žalosti. Kmetič od Sv. Marjete
ob Pesnici mi je doslovno rekel slede-
če: »Če bo šlo tako naprej, lahko na pr-
stih ene roke izračunam, kedaj bo šla
moja kmetija na boben. Pred poldru-
gim letom sem kupil kravo, ki sem jo
danes prodal. Tehtala je okoli 400 kg
in sem plačal tedaj za njo 2900 Din. Se-
daj sem jo pital cele mesece in je teht-
ala par kg več kot 500 kg in sem dobil
zанjo celih 1255 Din. Davka z vsemi
dokladami sem imel leta 1929 Din 816,
letos pa me tirjajo za Din 2712. Iz tega
lahko vidite, kako se v sedanjih časih
godi nam kmetom. Vrh tega nas gotovi
gospodje silijo, da moramo pristopati
k raznovrstnim društvom in tam pla-
čevati visoko članarino, katera gre, ne
vemo kam. Prejšnje čase sem bil član
Izobraževalnega društva pri Sv. Petru
in sem plačal vsako leto par kron, od-
nosno dinarjev, in moja družina je imela
za izobrazbo dovolj čtiva in poduka
na razpolago. Čudim se tudi temu, da
v dobi, ko cene kmetskim pridelkom
tako strašno padajo, niso tovarnarji pri
cenah industrijskega blaga prav nič
popustili. Tu bi morali merodajni gos-
podje kaj resnega ukreniti, če hočejo
rešiti slovenskega kmeta gospodarske-
ga propada.«

Druga slika: Čez državni most žene
sključeni kmet par volov. Na sebi je
imel slabo obleko, in gube na licih so
pričale o velikih težavah, ki ga tarejo.
Stopim k njemu in ga vprašam: »Očka,
ali ste kupili vole?« Mož mi žalostno
odgovori: »E, kaj še! Nisem jih mogel
prodati, če bi jih tudi za mesarji in
kupci metal. Niti 4 Din mi nihče ni ho-
tel dati za kg žive teže, ko sem jih ku-
pil, so tehtali 915 kg in sem dal zanje
tedaj 7 Din za 1 kg. Danes tehtajo 1200
kg in mi nihče ni hotel dati niti 4 Din
za kg. Davkarja me rubi za davke, bol-
nišnica me tirja za stroške zdravljenja
mojega sina, pri hiši pa ni niti krajcar-
ja denarja.« In pojavila se je solza v o-
čeh s skrbjo in žalostjo obteženega mo-
ža ... *

**Razširjenje avstrijske vlade s social-
nimi demokrati na vidiku.** O avstrijs-
kem ponesrečenem puču »Heimwehra«
smo obširno pisali pred tedni. Vrhovne
oblasti željni heimverovci nikakor ne
mirujejo, ampak se na tihem oborožu-
jejo in pripravljajo na ponovni državni
udar. V očigled heimverovskim pre-
vratnim nakanam se ponujajo za vstop
v avstrijsko vlado socijalni demokrati,
ker je sedanja dr. Bureschova vlada
preslabaa, da bi vzdržala naval avstrij-
skih fašistov. Seiplova struja krščans-
kih socialistov, ki je v ozkih stikih s
Heimwehrom, je seveda odločno proti
vladnemu druženju s socialisti. Levo
krilo krščansko-socijalne stranke je za
zbližanje s socijalno demokracijo in ni
izključeno, da se bo vodstvo krščans-
kih socialistov odločilo na pritisk le-
vega krila za sodelovanje s socialisti.

**Avstrija pripravlja zopetno zmanjša-
nje števila državnih uradnikov** na ta
način, da bodo upokojeni vsi državni
uradniki, ki so že dosegli polna službe-
na leta.

**Rumunija se pogaja za sklep pogode-
be s sovjetsko Rusijo.**

Zasedanje Zveze narodov je bilo to-
krat otvorjeno v Parizu v pondeljek,
dne 16. t. m.

**Madžarska bo pristrigla že itak zni-
žani državni proračun za nadaljnjih
20—25%**

**Nemci zopet zavlekli plačevanje voj-
noodškodninskih obveznosti.** Dolgo so
trajali obiski in posvetovanja med Pa-
rizom in Berlinom, kako bi naj Nemci
vsaj delno zadostili vojnim obvezam.
Med Francozi in Nemci je prišlo te dni
do dogovora, po katerem bo zadnji te-
den meseca novembra proučil posveto-
valni odbor mednarodne vojnoodškod-
ninske banke v Baslu plačilno nezmož-
nost Nemčije. Še pred Božičem bo se-
stavila mednarodna konferenca nov
program, po katerem bi naj plačevali
Nemci vojne odškodnine po že znanem
Youngovem načrtu. — Z omenjenim
dogovorom so se zopet potegnili Nemci
za nekaj časa iz zanjke glede vojne od-
škodnine.

Francozi za vpostavitev reda. Že od
nekaj je otok Korzika, domovina veli-
kega Napoleona, ki spada pod Francijo,
na glasu kot torišče najbolj drznih
razbojnikov, ki so vršili tamkaj svoi to-

lovajski posel bolj nemoteno in na široki podlagi. V zadnjem času pa so prodrele v javnost vesti, po katerih bi najbilo banditstvo na Korziki organizirano od sosednega italijanskega fašizma. Na ta način so hoteli zanetiti fašisti na otoku vstajo proti francoski oblasti. Da prepreči fašistične naklepe, je izkrcala Francija na otoku 1400 orožnikov z nalogom, da iztrebijo vkoreninjeno tolovajstvo z oboroženo silo in pripomorejo že desetletja po tolovajstvih razburkani Korziki do reda in miru. Francoski orožniki so doslej poglavitev bandite postrelili in izvršili nad 500 aretacij.

Izpopolnитеv angleške vlade in razprave v parlamentu. Dne 11. t. m. je bila nova Macdonaldova angleška vlada spopolnjena z imenovanjem 32 ministrov brez portfelja in državnih podtajnikov. Od teh pripada konzervativcem 19, narodni delavski stranki 5 in liberalcem 8 (vsaki skupini po 4). — V novem angleškem parlamentu se je vršila zadnje dni razprava o prestolnem govoru.

Japonsko-kitajski spor radi Mandžurije. Po sklepu Društva narodov bi bili morali Japonci izprazniti zasedeno mandžursko ozemlje do 16. novembra. V slučaju, da bi se Japonci ne pokorili omenjenemu sklepu, je zagrozilo Društvo narodov Japonski z gospodarskim bojkotom. 16. november je minul, Japonci so gospodarji položaja v Mandžuriji in proti od Društva narodov izrečenemu bojkotu so se izrekle: Francija, Anglija, Italija in celo Združene države Severne Amerike.

Zakaj se bore Japonci za posest Mandžurije? Ogromna in bogata Mandžurija je kitajska provinca, po kateri teče vzhodno-kitajska železnica z znanim križiščem Harbin, kjer se cepi železna proga v smeri proti Vladivostoku in na Peking. Ta železnica je bila dozdaj pod kitajsko-ruskim nadzorstvom in tvori najkrajšo zvezo Rusije z Vladivostokom. Japonci so letos septembra zasedli južni del Mandžurije in vsled tega vpada sta prizadeti Kitajska in Rusija. Kakor znano, divja po Kitajski z malimi presledki od prevrata državljanjska vojna, katero netijo razni kitajski generali. In baš Mandžurijo so si izbirali kitajski generali v to, da so iztiskali iz nje denar za plačevanje svojih čet. — Kakor smo že povdarili, je Mandžurija bogata. Tukaj se je pridelovalo vsako leto do 5 milijonov ton soje, ki je vrsta fižola in se izvaja po dobri ceni v inozemstvo kot maslo in gnojilo. Trgovino soje, ki je ljudsko blago, so izrabljali vstaški kitajski generali v svoje name-ne. — Dolgo časa so delovali že tudi russki boljševiki v tem pravcu, da se proglaši neodvisna mandžurska sovjetska republika po vzgledu sosedne Mongolijske. Japonci so se zagnali v Mandžurijo radi vrhovne oblasti nad velevažno vzhodno-kitajsko železnico, radi mandžurskega naravnega bogastva, da ne bi padla pokrajina pod sovjete in da ne bi izrabljali mandžurskih tal kitajski generali za neprestano podžiganje državljanjskega klanja in ropanja na Kitajskem. Ako bodo ostali Japonci gospodarji v Mandžuriji, bo tamkaj red in pomirila se bo tudi od ognja in meča

PRI BOLEČINAH,

povzročenih vsled prehlajenja, posebno pri bolečinah v hrbtni in pri trganju, je blagodejno drgnjenje s starim domaćim sredstvom in kozmetikom, Fellerjevim Elsafluidom. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 vojnih ali 2 velike specialne steklenice 62 Din brej daljnih stroškov pri lekarju Eugen V. Feller, Stubicu Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.
Fl. 6.

izmozgana Kitajska. Japonsko zasedbo Mandžurije bodo skušali onemogočiti z oboroženo silo od severa Rusi in od juga Kitajci. Mandžurija še bo letos torisce hudih bojev.

*

Španski katoličani si sami pomagajo. Pritisk, ki ga vršijo združeni framsioni in socialisti nad Cerkvio v Španiji, je pri španskih katoličanih vzbudil odpor. Ni to samo odpor posameznikov, marveč odpor množice, ki je v obrambo cerkvenih pravic stopila na ulico. Prej se španski katoličani niso dosti zmenili za javnost, katero so prepuščali framsionskim liberalcem in socialistom. Smatrali so katolicizem kot gonalno silo notranjega in zasebnega življenja, za uveljavljenje katoliških načel v javnem življenju pa se niso dovolj brigali. Zanemarjali so organizatorično delovanje, bodisi politično, bodisi nepolitično. Tako se je moglo zgoditi, da so bili katoličani v tej vsestrosski katoliški deželi naenkrat potisnjeni v kot. Tukaj (v kotu) so se še le zavedli, kako so postali brezplivni in brezpravni. Ta zavest pa je v njih obenem vzbudila pogum in sklep, da hočejo popraviti to, kar so prej zagrešili, oziroma zanemarili. Španski katolicizem stopa na ulico, da jo reši socialistično-komunističnega strahovanja in nasilja. V mestu Valenciji so katoliški agrarci priredili skupščino, na katero je prišlo preko 20.000 ljudi, da protestirajo zoper proticerkvene določbe v ustavi. Socialisti in komunisti so hoteli skupščino na vsak način preprečiti. Metali so kamenje na avtobile in vlake, v katerih so se vozili ljudje na zborovanje. Potem so napravili napad na zborovalce Ti pa so junaško vztrajali. Civilna straža se je izpočetka držala prav mlačno. Ko pa je videla, da katoličani absolutno ne popuščajo, je morala z orožjem nastopiti proti razgrajalcem. Ena oseba je bila ubita, 26 oseb pa težko ranjene. To je bil sad socialistično-komunističnega razgrajanja in divjanja. Veličastni zbor katoličanov v Valenciji je po vsej državi napravil najboljši vtis. Sledili mu bodo zbori po drugih krajih. Katoličani ne bodo mirovali, dokler ne bodo proticerkvene določbe odstranjene iz ustave.

Švicarski katoličani znajo. Parlament švicarskega kantona Ticino je sprejel meseca aprila t. l. zakon, da se mora v vseh javnih listinah črtati dosedajni običajni začetek: »V božjem imenu.« Kot nasprotniki božjega ime-

na so se v parlamentu pojavili liberalci in socialisti, ki so s 36 glasovi proti 23 glasovom sprejeli navedeni zakon. Zakon je vlada potrdila, vendar pa se ni mogel izvršiti, ker so katoliške stranke zahtevale ljudsko glasovanje o ukinitvi tega zakona. Ljudska zveza, v kateri je organizirana švicarska katoliška akcija, je zbrala 15.000 podpisov za to, da se izvrši ljudsko glasovanje. Tičinski škop je izdal več pastirskih listov in pozivov vernikom, naj vsi glasujejo proti novemu zakonu in za ohranitev starega krščanskega uvoda. Na praznik Vseh svetnikov je bilo tajno glasovanje. Proti novemu zakonu in za božje ime je glasovalo 17.088 oseb, za novi zakon in proti božjemu imenu pa samo 7.399 oseb. Framasoni, liberalci in socialisti so vodili strupeno agitacijo pred glasovanjem, pa so sijajno propadli. Švicarski katoličani, organizirani v krščanskih organizacijah, so božjemu imenu izvojevali blestečo zmago. Dokaz, kaj premorejo katoliške organizacije, ako smotreno delujejo.

Vstopi v katoliško Cerkev. Preteklo leto je na Angleškem stopilo v katoliško Cerkev 12.372 oseb, še večje je število tistih, ki so se pridružili naši Cerkevi v Zedinjenih državah Sev. Amerike. Med novimi člani katoliške Cerkve je veliko nekdanjih protestantovskih duhovnikov, n. pr. župnik Paget Revelly v Glasgowu, ki je odpotoval v Rim, da se pripravi za službo katoliškega duhovnika. Veliko pozornost je vzbudila spreobrnitev h katolicizmu znanega vseučiliškega profesorja matematike Edmunda Taylor Whittakera. Pokatoličanil se je tudi protestantski župnik Stanley Borrough v Uckfieldu. S svojim je prejel zakrament sv. birme iz rok kardinala Bourna, potem sta šla v Afriko, delovat v katoliških misijonih. V Zedinjenih državah so med drugimi prestopili v našo Cerkev dr. Selden Delany, protestantski župnik v Newyorku, Harold Flower, profesor protestantskega bogoslovja v Čikagu, in milijonar Edwin Showers, eden izmed voditeljev framsionov. V Švici je vzbudilo pozornost spreobrnjenje P. Getaza, ki je bil protestant in voditelj socialističnega mladinskega pokreta v franc. Švici. Vstopil je ne samo v Cerkev, marveč tudi v duhovniški stan. Ko je obhajal novo sv. mašo, ga je pozdravil glavni urednik lista »Courier de Genève« Leyovaz, ki je prej tudi bil socialni demokrat.

*

Kar bo zanimalo marsikoga.

Svilene nogavice iz zraka.

Angleški kemik profesor dr. Wallace Carothers je predložil te dni angleški kemični industriji izredno iznajdbo. Posrečilo se mu je, da je izgotovil iz zraka svilene nogavice. Čudovita iznajdba je že patentirana in je že ustvarjena delniška družba, ki bo izrabljala patent na veliko. Iznajditelj je že izdelal nekaj sto svilnih nogavic iz zraka, ki se prav nič ne razločujejo od res pravih iz svile.

Te najnovejše nogavice so lepo mehke in še trpežnejše od pravo-svilnatih, da niti ne govorimo o onih iz umetne svile. Nova iznajdba boleha samo še na eni pomanjkljivosti. Nogavice iz zraka popolnoma razpadajo, ako jih namočimo v toplo vodo. Z lahkoto pa prenesemo mrzlo vodo. Dež, niti močan naliv jim ne škoduje. Iznajditelj je uverjen, da bo premostil tudi težavo glede pranja in čiščenja.

Način pridobivanja svili podobne tvarine iz zraka je izredno dolgočesen. Po 20kratni kemični predelavi je treba dobljeno tvarino še spojiti s petrolejem. Omenjena iznajdba se ne sme dozdevati čitateljem neverjetna ter nemogoča. V sedanjih težavnih, a modernih časih smo se že davno navadili, da se preživljajo revnejši sloji z zrakom in zakaj bi se še ne oblačili?

Kačji prstan vojvode iz Lucce.

Znani ameriški senator Berring je izgubil pred kratkom hčerko, 18letno Ethel in sicer na žalosten ter izreden način. Mlada gospodična je prejela od zaročanca, od sina bostonskega milijonarja Wallisa, v dar starodavni prstan, ki je bil izdelan v obliki dveh kač, kateri krona biser. Robert Wallis je kupil ta kačji prstan ob prilik potovanja po Evropi v italijanskem mestu Pisa. Prodajalec je trdil, da je prstan iz 14. stoletja in bi naj bil svojčas last vojvode iz Lucce. Mladi gospod je poslal kupljeno dragocenost svoji nevesti. Ko je nosila gospica Ethel par dni prstan, je obolela na težkem zastrupljenju, kojemu niso našli vzroka zdravniki. Nekaj dni se je valjala v neznosnih bolečinah po postelji. Še le po smrti so jej sneli prstan in ga skrbno preiskali. Ugotovili so, da ima prstan na notrajni strani majhno odprtino, ki je bila napolnjena s strupom ter je bila prevlečena z voskom. Vsled telesne topote se je stopil vasek in strup je izstopil na kožo. Kačji prstan je bila ena od umetno izdelanih strupenih naprav, ki so bile v srednjem veku v splošni rabi za odstranitev neljubih oseb iz višjih krogov.

*

Tajnik Marko Kranjc, ki je bil osem dni deloma v policijskem, deloma v sodnijskem zaporu, je dobil od državnega sodišča v Beogradu naslednjo rešitev: »D. T. Broj 1625/81. Okrožnemu sodišču Maribor. Vračam priložene spise s pripombo po § 96 k. p., da za kazensko preganjanje Kranca Marka nisem našel nabene podlage radi kakrsnegakoli kaznjivega dejanja. Beograd, dne 10. novembra 1931. leta. Državni tožilec Državnega sodišča za zaščito Države.« Podpis. — To sporočamo vsem, posebno onim, ki morda imajo podobno zadevo sami, da se zoper vse pritožijo in tako spravijo zadevo pred sodišče, katero bo postopalo po zakonu, ki v takih slučajih ne predvideva nobe-

ne krivde. — Vsi slučaji naj se takoj javijo ali g. dr. Leskovarju v Mariboru ali g. dr. Ogrizeku v Celju.

Odgovor na »Jutrov« napad. »Jutro« je napadlo naš list pod naslovom »bela vrana«, da noče objaviti niti izida volitve, niti imena onih, ki so izvoljeni. Vemo, da ima ta napad svoj prozoren namen, vendar bi pričakovali, da bi »Jutro« bilo toliko poštano, če že napada in opravlja službo tožarenja, da se preje prepriča, če vsaj malo drži, kar trdi. V tem slučaju pa sploh nič ne drži. Nameravali smo sicer že takoj po volitvah objavljati vse podatke, pa se nam je od drž. pravdništva sporočilo, da se ne smejo objaviti podatki razven od uradne »Avale«. Zato smo morali čakati na to objavo. Ko je v listih v torek izšla, smo dali, kakor so čitatelji sami lahko našli, pod zaglavje »Novejše« tudi izid o volitvah. »Slov. Gospodar« gre v torek v tisk, zato ni bilo mogoče več objaviti, kakor smo zadnjič objavili, dasi bi zelo radi postregli našim čitateljem takoj s točnimi številkami. Sicer mi tega ne pišemo zato, kakor da bi se pred »Jutrom« zagovarjali, pač pa zaradi naših čitateljev, da vidijo, kake »prijatelje« ima naš list, da zaradi tega »prijateljstva« ni bilo mogoče pisati o volitvah. Bili smo res večkrat »bela vrana«. Za krivično očitanje bo seveda moralno »Jutro« odgovarjati tam, kjer se pravica deli, to je pred sodiščem!

40letnico poroke je obhajal v nedeljo dne 15. novembra v krogu svoje družine g. Josip Glaser, vpokojeni nadsprevodnik drž. žel., s svojo ženo Alojzijo, rojeno Krebs. Poročen je bil pred 40 leti v cerkvi sv. Magdalene v Mariboru. G. Glaser je bil dolga leta aktiven sotrud-

nik naših organizacij v Mariboru in je vneto sodeloval pri javnih akcijah naših ljudi v mariborskem mestu. K njegovemu jubileju mu prav iskreno čestitamo!

Vrat si je prerezel z britvo iz obupa 47letni pazniški upokojenec Alojzij Ostrouška na Betnavski cesti v Mariboru. Njegovo stanje je resno.

Ciganska deteljica pred sediščem. Dne 18. junija v noči so vломili cigani v trgovino Viktorja Zadravca v Vogričevih v Prekmurju in so odnesli za 18 tisoč Din raznega blaga. Zjutraj po vlonu so si razdelili med seboj v nekem gozdiču plen. Po razdelitvi plena so naleteli cigani s culami in svežnji blaga na kosce na bližnjem travniku. Kosci so začeli kričati nad nezanimi nosači, ki so se spustili v beg. Kosci so jo ubrali za vlonilci in prijeli cigana Matijo Kokaš, ki je izdal ostale pajdaše. Mariborski senat je obsodil dne 12. novembra tri cigane Kokaš: Matijo, Štefana in Ivana na poldrugo leto težke ječe in na povračilo stroškov v znesku 3489 Din.

Ciganska smola. Večja družba ciganov iz Zlatarja na Hrvatskem je taborila v Cirkoveah pri Pragerskem. V noči od 9. na 10. novembra so vlonili cigani v koruznik župana in posestnika Štefana Vuka in mu ukradli 237 kg koruze. Vuk je javil tatvino orožnikom, ki so dohiteli cigane v Župečji vasi, jim odvzeli plen in nepoštenjake izročili v zapore v Ptiju.

Kolesa so ga raztrgala. Dne 6. novembra so našli v Smartnem na Poh. v samotno ležeči Božičevi žagi raztrgnega med kolesi in z razbitimi udi žagarja Antona Dobnika. Smrtno ponesrečeni je v noči spodrsnil in padel na

Ako se
majajo
večkrat vzrok je zobni
kamen, prepreči
to in vzemi

KALODONT
Proti zobnemu kamnu

Sargov Kalodont je edina zobna krema, katera vsebuje učinkoviti dodatek proti zobnemu kamnu (Sulfuricinoleum po Dr. Bräunlichu).

podajalno kolo, ki ga je pognalo med druga kolesa, ki so ga grozno razmesarila.

Končni zaključek prepira med sosedoma. Dne 8. t. m. so našli v Muretincih pod Ptujem skozi srce zabodenega Alojzija Strelca, posestnika v imenovani vasi. Strelčev sin Franc je javil zločin žandarjem v Zavrču, ki so prijeli ubijalca v osebi Strelčevega soseda, posestnika Franca Meška. Raztelesenje zaklanega je dokazalo, da je bil zadet Strelec z nožem naravnost v srce in je takoj izdahnil radi izkrvavitve. Imel je še tudi rano na vratu in na desni strani pod ušesom in eno rano na desni roki nad laktom in še urezan prst desne roke. Pokojni se je obupno branil pred napadalcem. Meško zločin prizna in se izgovarja na pijanost. Dejstvo je, da sta živela oba posestnika v medsebojnem prepiru in da sta se prerekala v soboto dne 7. novembra pred zločinom. Sovraštvo in alkoholna krajža zaključujeta z zločini!

Pri podiranju dreves v gozdu je nevarno ponesrečil Miha Perkovič iz Cirkovc pri Pragerskem. Težko poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Umrl na zastrupljenju krvi. V Sebeborcih v Prekmurju so našli mrtvega v postelji tamoznjega trgovca Franca Škrleca. Pokojni se je bil pred kratkim ranil na roki prst pri izlaganju petrolejskih sodov. Trgovec se ni zmenil za rano, a ga je spravila v prerani grob.

Neprevidno ravnanje z orožjem. V Sebeborcih pri Murski Soboti je razkazoval fant svojemu znancu nabit revolver. Revolver se je sprožil vsled neprevidnega ravnanja in krogla je zadeila znančeve roko in se je še zarila v ramo radovedneža, ki je gledal igračkanje z orožjem od zadaj.

Domačijo je uničil požar posestniku Aleksandru Kranjcu v Pečarovcih v Prekmurju. Obstaja sum na požig.

Požar je uničil v Šalovcih v Prekmurju krčmarju Janezu Žiško velika gospodarska poslopja.

Mlada samomorilka. V Celju v gozdu pri Gozdnici restavraciji so našli zastrupljeno 20letno zasebnico Rozino Končovo. Vzrok samomora je iskati v brezposelnosti in bolehnosti.

Vol z. rogovl je opasno poškodoval zdraviliščnega delavca Franca Šibanca na Dobrni.

Huda nesreča. Hrastniški gostilničar Drago Logar se je vračal v noči na motorinem kolesu iz Ptuja proti domu. V bližini Konjic mu je privozil naproti voznik brez luči. Kljub izogibu je zadeila kljuka zavore Logarja v nogu, mu jo zlomila in njega pognala z motocikla. V dežju par ur prezebajočega Logarja je pobral tovorni avto in ga prepeljal v celjsko bolnico.

Vlom. V noči je bilo vlomljeno skozi okno v trgovino Ferdinanda Pusteka v Šmarju pri Jelšah. Neznanci so odstranili z drogi železno omrežje z okna in odnesli raznega blaga, tobaka in jest vin za nad 20.000 Din.

Ljubitelj tujih koles je bil aretiran v Crešnjevcih pri Frankolovem v osebi

Papež blagoslovil električno zvonjenje v cerkvi sv. Petra v Rimu. Slika nam kaže na levi strani papeža, često levo vidimo kardinala Paccelija, čisto na desni kardinala Ehrle in sklučeni starček je kardinal Frühwirth.

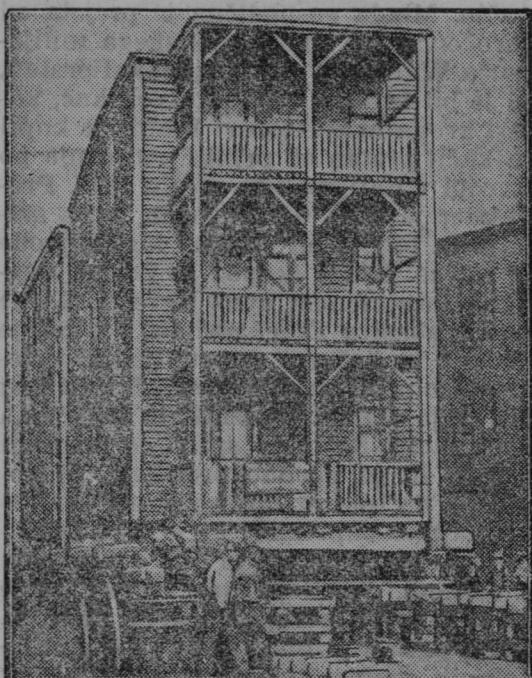
24letnega brezposelnega delavca Štefa Ramšaka iz Dobrne.

Nevaren vlomilec pod ključem. Ljubljanski policiji je padel v roke nevaren vlomilec 29letni Ignacij Salaj iz Črensovcev v Prekmurju. Po poklicu je trg. pomočnik, a se le ukvarja z vloni in statvino na debelo. Salaj je bil aretiran z bivšo natakarico Ano Postružnik od Sv. Primoža na Pohorju.

Žrtev žganja. Komaj 19letni tovarniški delavec Andrej Šolar iz Krope se je tako napil žganja, da je v pijanosti padel v potok Kroparico in utoril. Najbrž se je pri padcu osnesvestil in nato šele ga je smrtno zalila voda.

V pijanosti se je ubil. Hlapec Jurij Kržišnik je vozil iz Tržiča v Prezrenje na Kranjskem staro pohištvo in je med vožnjo popival po krčmah. Pred vasjo Zvirče pa je padel v vinjenosti z voza in obležal mrtev na cesti.

Brata med seboj. V Hostah pri Litiji sta se sprla radi malenkosti brata Rudolf in Jože Doblikar. Mlajši 16letni Rudolf je navalil na Jožeta. Ta pa se je

V Bostonu v Ameriki so prestavili na tračnicah dvonadstropno hišo.

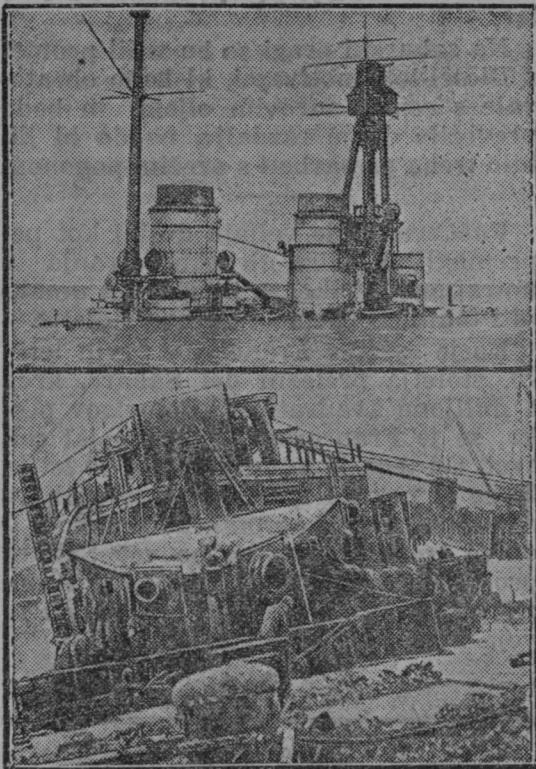

Mesto Korte na francoskem otoku Korzika, ki je bilo glavno zatočišče razbojništva, o kojega iztrebljenju poročamo med vestmi pod zaglavjem »Iz raznih držav«.

napadalca otresel. Rudolf je stopil tedaj na cesto po kamen in mu ga z vso silo vrgel v trebuh. Jože je na vojaškem dopustu in bi moral te dni oditi zopet k vojakom. Fant je začel tožiti o velikih bolečinah v trebuhu. Poklicali so zdravnika, ki je ugotovil, da je nesrečnež od hudega udarca počilo črevesje. Črevesna tekočina se je razlila po trebušni votlini. Stanje težko poškodovanega je smrtno nevarno.

Po 4 letih v podzemeljski jami najden umorjenec. Posestniški sin Rudolf Pečauer iz Poljan pri Novem mestu se je podal v Auerspergov gozd Klingental, da bi po sedanjem običaju stikal za še neodkritimi podzemeljskimi jama. Naletel je res na zasut vhod v jamo in je dospel po preplezanju globine v dolg in vodoraven hodnik. Tukaj je zadel na razpadajoče človeško truplo. Javil je strašno najdbo sosedom in orožnikom. Preiskava je dognala, da gre za ostanke 64letnega zasebnika Franca Wuchte iz Občic pri Poljanah, ki so ga pogrešali že od majnika 1927. Wuchte se je bil malo prej vrnil iz Amerike in je rad pravil o svojih dolarskih prihrankih. V jami so našli pri Wuchtejevih ostankih še čevlje in klobuk ameriškega izvora in prazno, že preperelo denarnico. Ko je bil omenjeni izginil nenadoma, je bilo vse uverjeno, da gre za roparski umor. Osumljen je bil takrat zločina Wuchtejev sorodnik, katerega so pa radi pomanjkanja dokazov izpustili iz zapora in se je nato izselil v Argentino. Brez dvoma gre v tem slučaju za 4 leta prikrit zločin, ker dolarsko bogati starec ne bo iskal sam smrti v še neodkritih podzemeljskih jamah.

Uzmoviči nad 100.000 Din vrednega plena pod ključem. Dne 10. novembra

Nemci so koj po prevratu potopili pri Scapa Flow svoje bojne ladje. Sedaj te ladje dvigajo Angleži. Na sliki vidimo nemško križarko »Hindenburg« koj po potopljenju junija 1919 — spodaj ista ladja po 11 letih napol dvignjena.

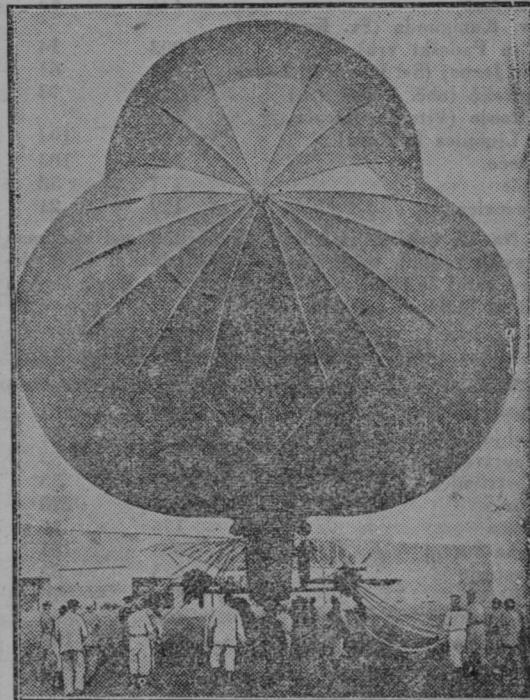
so zaprli orožniki iz mesta Kranj v vasiči Črešnjice pri Podnartu vломilsko družbo, ki je pokradla v Kranju in po širši okolici blaga za 100.000 Din. Gre za dva čehoslovaška državljan brata Katlan in za dve delavki.

Vlom. V Ježici na Kranjskem so obiskali v noči 12. novembra neznani vlonilci pekovskega mojstra Urbančiča in mu odnesli zlatnine in gotovine za 14 tisoč Din.

Dva konja utonila v Savi. Dne 10. m. je bil namenjen Janez Merslavčič iz Mosteca z vprego dveh konj na brodu preko Save v Čateške toplice po drva v Vrbini. Med prevažanjem se je splašila ena kobila po vodi plavajočih vej, odskočila nazaj in voz je zadel v naglici in s tako silo ob stranski drogi na brodu, da se je ta pretrgal in je padel v Savo voz ter oba vanj vprežena konja, ki sta utonila. Konja sta bila vredna 10.000 Din.

Kdor potrebuje okreplila, posebno kdor je zapolen v zaprtih prostorih, ta se zanesljivo varuje z jačanjem mišic in kit, kakor tudi s pospešenjem krvnega toka s Fellerjevim Elsafuidom, tem preizkušenim domaćim sredstvom. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specijalne steklenice 62 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341. Savska banovina.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, telefon 2358. Lastnik in vodja kirurg dr. Černič Mirko. Najmoderneje opremljen za operativne slučaje. Diatermija, višinko solnce, tonizator, žarnica »Hala«, enterocleaner. 1464

Francoska mornariška zračna ladja je zašla v vihar in se je razbila ob prisijenem pristanku.

Velike jaslice iz lesa za cerkev se dobijo po zelo ugodni ceni in pogoji v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Zupni uradi, ki se zanimajo za to, naj pišejo po ponudbo.

Priporočamo trgovino Klanjšek Franjo v Mariboru, Glavni trg (zraven apoteke Sveti Areh). Tam dobite po znižani ceni raznovrstno blago za moške in ženske oblike, usnje, podplate in špecerijo. Pa tudi železnina se dobi tam zraven na oglu. 1616

Sv. Miklavž bo letos kupoval sledeče: šolske potrebščine, pa lepe povestice. Tam, kjer je bogat, naj kupi Karl Maya. To bo veselja in čitanja za mlade in stare. Za Miklavža bodo že vse tri knjige Winnetou v posebnih izdaji, z večbarvno naslovno sliko gotove. Cena knjig posebne izdaje je Din 75.—. Tam, kjer pa bolj varčuje, bo pa kupil povesti Male knjižnice. Dosedaj je izšlo že sedem zvezkov: Hrabri krojač, V temelji pritlikavev, Aladin, Tone Palčič, Doživljaj strega zajca, Dva sosedna, Nesrečni kraljevič. Vsak zvezek ima 32 strani, najmanj 10 slik in stane samo Din 2.—. (Pri naročilu je poslati denar ali znamke naprej.)

Kaj pa bo prinesel našim gospodarjem in gospodinjam? Kaj drugega, kot žepni koledar, vezan v celoplatno, gospodarju Kmetski koledar, gospodinji pa Gospodinjski koledar. (Pri naročilu je poslati za koledar Din 10.— v denarju ali znamkah naprej.)

Vse te knjige se dobijo v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Vsem dekliškim in Marijinim družbam. Na vodstva Marijinih družb smo razposlali Gospodinjski koledar na vpogled. Članice, dajte si ga ogledati. Videle boste, da vam bo zelo ugajal. Zberite skupno naročilo po Din 10.— za koledar in pošljite, da koledar prejmete! Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kar potrebujete, kupite lahko v Trgovskem domu Stermecki v Celju. Tu je velika izbira vsakovrstnega blaga in cene so take, da jih zmora vsakdo. V Trgovskem domu Stermecki se v teh težkih časih gleda na to, da se mnogo proda in to z malenkostnim dobičkom. To zamore samo oni, ki ima dnevno toliko kupcev, kakor jih ima to podjetje.

Zopet došlo novo blago po nepričakovano nizkih cenah. Oglejte si pred nakupom v **Trpinovem Bazarju, Maribor, Vetrinjska 15.** 376

Uradno ugotovljenci izidi volitv.

Srez Konjice.

Volišče	Vol. uprav.	Glasovalo
Cadram (Okoško in Oplotnica)	750	109
Skomarje	233	22
Kebelj (občina Kot)	221	47
Konjice I. (Bezina in Kon.-okol.)	613	136
Konjice II. (Konjice in Tepanje)	530	274
Loče (Loče in Zbelovo)	463	165
Prihova (Grušovje in Vrhole)	364	27
Stranice	171	84
Sv. Kunigunda (Sv. Kunigunda in Padeški vrh)	303	14
Sv. Jernej (Sv. Jernej in Laže)	254	61
Špitalič (obč. Tolsti vrh)	186	73
Vitanje (Vitanje, Brezen, Ljubnica in Pako)	486	194
Zreče	361	103
Ziče	177	58
Bezovica	129	21

Na 15 voliščih je bilo v 25 občinah pri skupnem številu volilnih upravičencev 5241 oddanih 1388 glasov, torej 26.40%, od teh 1350 glasov za Karla Gajška 38 za Maksa Gorčarja.

Srez Šmarje pri Jelšah.

Volišče	Vol. uprav.	Glasovalo
Buče	311	61
Dobje	413	31
Koprivnica	101	53
Kostrivnica	357	55
Kozje	398	220
Križe	176	56
Loka-Zusem	308	181
Mestinja	613	52
Pilštanj	487	76
Podčetrtek	405	92
Podsreda	310	133
Ponikva	677	214
Prevoje	281	80
Rogaška Slatina	458	254
Rogatec	694	254
Sedlarjevo	255	107
Slivnica	400	97
Sv. Ema	357	21

Okrožni zdravnik. Dr. Aleksej Novoseljsky

se je preselil iz Muretinc v svojo vilu pri Sv. Marjeti niže Ptuja pri Moškanjcih ter zopet redno ordinira za splošno medicino in zobozdravništvo.

Sv. Florijan	212	33
Sv. Križ pri Slatini	592	242
Sv. Peter pod Svetimi gorami	653	238
Sv. Stefan	271	50
Sv. Vid pri Planini	302	19
Sv. Vid pri Ponikvi	244	80
Šmarje I.	184	104
Šmarje II.	670	102
Zetale	563	142
Stoporce	218	41
Zibika	458	36
Skupaj (27.48)		3124

Srez Laško.

Volišče	Vol. uprav.	Glasovalo
Jurklošter	513	102
Sv. Krištof	923	267
Laško	280	251
Sv. Lenart	190	21
Loka	1143	739
Marija Gradec	749	146
Trbovlje	4979	3746
Dol	800	507
Skupaj	9577	5779

*

Čuda moderne — prometne tehnike.

Afriška puščava Sahara — pojmom groze, pod katerim si predstavlja domisljija Evropejca brezmejno peščeno površino, na kateri je izključeno življenje in poživljajo podobo smrti le nekatere oaze (zeleni otoki v puščavi, kjer izvira voda in uspeva zelenje). Ogromna Sahara je v najnovejšem času spremenila strahotno obličje. Moderna tehnika je na delu, da premaga to puščavo. Dve veliki iznajdbi našega stoletja: avtomobil in radio — sta pripomogli, da je prehod skozi peščeno morje lahek.

Dežela, v kateri so koprnela izsušena grla ljudi in živali po kapljicah vode, kjer je ogrožala vsako živo bitje neprestana žeja, je danes preskrbljena z vodom in z mineralno vodo. Potniku je dana možnost, da udobno potuje po puščavi. Ni se mu več treba bati napada na življenje ali denar. Ni mu treba več zaseseti hrbita nerodne kamele, da potuje s karavano po nepreglednem pesku. Kakor je izginil konj s cest modernega mesta, spada tudi »barka puščave« — kamela — v pretklost.

Dve francoski potniški družbi

skrbita za prevoz turistov preko puščave. V velikih ter udobnih avtobusih s spalnimi kabinami je potovanje naglo. Električni ventilatorji skrbijo za hladnejši zrak v notranosti avtomobilov. One postojanke, po katerih so hrepenele poprej karavane z zadnjimi močmi, so danes opremljene s poslopji, ki so ob enem trdnjave in hoteli, ki nudijo potnikom snažne postelje in evropsko prehrano. Nepopisne težave so bile združene z gradbo puščavnih hotelov. Posamezni deli poslopij do zadnjega žreblja so bili izgotovljeni doma v Evropi. V Saharo so jih prepeljali na tovornih avtomobilih in jih postavili. Cele stavbe so iz zložljivih delov, da jih je mogoče

takoj odstraniti ter prestaviti na drugo mesto.

Kako se vrši promet?

Razdaljo od južne meje afriške Alžirije do reke Niger, 2000 km, je mogoče sedaj prevoziti v 7 dneh. Promet vedno narašča. Leta 1920 so prevažali le 4 avtomobili redke potnike skozi puščavo, leta 1930 je že bilo v prometu 280 avtomobilov, v katerih si je ogledalo Saharo 5000 potnikov. Na glavnih postajah so zaloge živil, bencina, garaže ter popravljalnice.

V prejšnjih časih je bila izpostavljena karavana, ki se je podala na pot skozi peščeno morje, večji nevarnosti nega ladja na odprttem morju; današnja saharska prometna sredstva so vsa opremljena z najbolj modernimi radijo-aparati. Kakor brodolomci na Oceanu pošiljajo tudi ponesrečeni saharski potniki po radiju klice na pomoč, da jih rešijo iz bližnjih in daljnih postaj rešilnih avtomobilov pogina v puščavskem pesku. Prometne črte so osigurate s stražnimi postajami, ki so med seboj v neprestanem stiku po radiju. Nekajna varnostna straža na kamelah je zamenjana s četami, ki imajo na razpolago najhitrejše avtomobile.

Načrti saharske železnice.

Poživljeni so zopet načrti, ki stremijo za tem, premostiti Saharo z železnicco. Za izvedbo železniške zveze se zanimala živahn francoski in italijanski kapital. Izvod saharske železnice ne bo iz južnega Maroka, ampak iz južne Alžirije. Proga bo dolga 1800 km in bodo vezala Sudan — Kongo pokrajine s severnoafriško obalo. Pri gradbi železnicce bo dnevno zaposlenih 5000 delavcev, ki bodo položili na dan 1.5 km tračnic. Gradbena doba je preračunana na 4—5 let.

Na saharski proggi se bo vršil promet z Diesel-lokomotivami, ki bodo obravale s cenim surovim oljem in bodo prevozile dolge razdalje, ne da bi jih bilo treba preskrbeti s svežim pogonom.

Puščava, ki je veljala doslej kot nemagljiva ovira glede prodiranja v notranjnost Afrike, se bo morala umakniti tehnični premoči našega stoletja.

Ko je zasedla Francija v prvih letih 20. stoletja pretežni del Sahare, krog 4 milijone kvadratnih kilometrov peska, se je Francozom tedaj smejal celi svet. Od tega je minulo komaj 30 let in že se je pokazalo, da je posest Sahare za razvoj Afrike ogromnega pomena. V onem trenutku, ko ne bo več Sahara prometna ovira, bo tudi položaj Francije v Afriki v prometno političnem in vojaškem oziru nedotakljiv.

Bolne žene dosežejo z uporabo naravne »Franz Josefove grenčice« neovirano lahko iztrebljenje črevesa, kar često učinkuje izvenredno dobrodejno na obolele organe. Ustvari, klasičnih učnih knjig za ženske bolezni pišejo, da so ugodno učinkovanje »Franz Josefove vode« ugotovili z lastnimi preiskavami. »Franz Josefova voda« se dobi v vseh lekarjih, drogerijah in špecerijskih trgovinah. 10

NOVE POSTNE IN BRZOJAVNE PRISTOJBINE.

Na podlagi člena 3. zakona o pošti, brzojavu in telefonu je prometni minister v sporazumu s finančnim ministrom in s soglasjem predsednika ministrskega sveta sklenil, da se spodaj naveden poštne in brzojavne pristojbine takole izpremene:

V TUZEMSKEM PROMETU.

1. Pisma. A) V krajevnem prometu do 20 gr 1 Din, nad 20 gr kakor v medkrajevnem prometu. B) V medkrajevnem prometu do 20 gr 1.50 Din, nad 20 do 50 gr 2 Din, nad 50 do 250 gr 3.50 Din, nad 250 do 500 gr 5 Din, nad 500 do 1000 gr 10 Din.

2. Dopolnice, odprte, komad 75 par.

3. Priporočene pošiljke. A) Pristojbina za priporočenje v lokalnem prometu 2 Din. — B) Pristojbina za priporočenje v medkrajevnem prometu 3 Din.

4. Pisma z označeno vrednostjo. A) Po teži (kakor za priporočena pisma). B) Po vrednosti, dosedanje pristojbine.

5. Zavoji (paket). A) Po teži, do 1 kg 3 Din, nad 1 kg do 5 kg 8 Din, nad 5 kg do 10 kg: prvi pas do 100 km 10 Din, drugi pas do 300 km 15 Din, tretji pas nad 300 km 20 Din. Nad 10 kg do 15 kg: prvi pas 15 Din, drugi pas 22 Din, tretji pas 36 Din. Nad 15 kg do 20 kg: prvi pas 30 Din, drugi pas 35 Din, tretji pas 40 Din. B) Po vrednosti: iste pristojbine kakor za pisma z označeno vrednostjo.

6. Nakaznice. A) Pristojbina za nakaznice znaša: do 50 Din 2 Din, do 100 Din 3 Din, do 300 Din 4 Din, do 500 Din 5 Din, do 1000 Din 6 Din, do 2000 Din 8 Din, do 3000 Din 9 Din, do 4000 Din 10 Din, do 5000 Din 12 Din. V tej pristojbini je vsebovana tudi pristojbina za izplačilo nakaznice na domu. — B) Pristojbina za izplačilo na domu, ki se bo pobirala od prejemnika samo za nakaznice iz inozemstva in za čekovne nakaznice, znaša: do 50 Din 0.5 Din, do 100 Din 1 Din, do 500 Din 2 Din.

7. Brzojavna služba. A) Pristojbina za besedo 0.60 Din. B) Pristojbina za potrdilo 2 Din. Najnižja pristojbina je tista, ki velja za brzojavko z 10 besedami.

V MEDNARODNEM PROMETU.

Priporočena pisma. Pristojbina za priporočenje v mednarodnem prometu znaša 4 Din. Sedanje pristojbine ostanejo še nadalje v veljavi, v kolikor niso izpremembe navedene. Plačevanje pristojbin se bo vršilo kakor dozdaj.

Vse nove pristojbine stopijo v veljavo dne 1. decembra 1931, razen pristojbin za zavoje nad 5 kg, ki stopijo v veljavo 1. marca 1932; do tega časa bo uprava pošte izdelala vse potrebno za določevanje pasov.

Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva v Ljutomeru priredi v nedeljo dne 22. t. m., popoldne ob pol dveh v Stročji vasi pri posestnikih gg. Janšovcu in županu Bobnarju sadjarski tečaj o jesenskem opravilu v sadovnjakih za Pristavo, Stročjo vas, Nunsko graško, Presiko itd. Tečaj vodi srezki referent g. Žnidarič, ki bo kazal pravilno sajenje dreves, snaženje, obrezovanje, gnojenje itd. Pridite vsi člani, posebno pa mladina! Dobrodošli tudi vsi prijatelji sadjarstva! Za slučaj slabega vremena se vrši tečaj naslednjo nedeljo dne 29. novembra.

*

J. V.

Pokončevanje sadnih škodljivcev v jeseni.

Deblo drevesa, ki mu pripada prenos redilnih snovi med koreninami in drevesno krono ter obratno, spada k najvažnejšim delom drevesa. Dovaja redilne snovi zemlje od sesalnih korenin-

Ne odlagajte!

Zahtevajte še danes ugodne ponudbe in po nizki ceni vsakovrstna sadna drevesa in vinske trte od drevesnice J. Gradišnik, Šmarjeta, pošta Celje.

nic k brstju in popju, a odvaja vse v listju drevesa i otom solnčnih žarkov nabbrane snovi h koreninam. Da zomore deblo drevesa to svojo nalogo brezhibno rešiti, je vsakokor potrebno, da ga ohranimo v vsakem oziru delazmožno. Predvsem je potrebno, da je skorja čim gladkejša, da se nebroj malih luknjic, ki predstavljajo dihalne organe, ne zamaši. Žalosten je pogled na sadno dreve, posebno na razmeroma še mlado, katerega debla so pokrita z mahom in lišaji. Opozoril bi pri tej priliki posebno na dreve ob raznih naših cestah, ki napravi na ljubitelja sadnega dreveja naravnost porazen vtis. Skorja je zgrbančena, suha skorja visi v odlomkih z debel, mah in lišaj si je pravil najboljšo podlago za razvoj — dreve ne poganja več, polagoma odmira ali pa dobiva starikavo lice. Tako dreve ne more dihati ter je mnogo bolj sprejemljivo za razne bolezni ter posebno še za razne škodljivce, ki jim pomenja zanemarjeno dreve pravi raj in najboljše priběžališče za čim uspešnejše razmnoževanje.

Brezsrečno bi bilo, ako takemu drevu ne bi pomagali in skrbeli za to, da mu omogočimo pravilen razvoj. Od-

Fr. Ks. Meško:

Črna smrt.

VI.

Dnevi so lezli ljudem počasi in leno, kakor bi časov ura le še slabotno tiktakala in bi se namernovala vsak hip ustaviti.

Julijsko solnce je žarelo in žgalo, da je vroča soparica, prava žerjavica, iz vse prepečene zemlje puhtela.

Pater Bernardin, ki je bil prišel prejšnjo pomlad iz osrednje redovne hiše na Dunaju v ptujski samostan in je prinesel žalostno vest o morilki črni smerti, se je takega vročega popoldne proti koncu julija vračal z Dornave. Zjutraj je bil bral v dornavski podružnici sv. mašo, potem je na Dornavi in v sosednih vaseh bolnike spovedoval in na smrt pripravljal.

Stopal je počasi. Bil je utrujen od dela, ves izmučen od vročine, in žalosten. Pred štirinajstimi dnevi mu je spodaj ob Ljutomeru kuga ugrabila mater. Izvedel je o njeni smrti, ko je bila že več dni v grobu. Zakaj za kugo umrle so takoj pokopali, in se nihče ni smel pogreba udeležiti. Dobrota je bila, da so jih

za to določeni pogrebcji smeli na pokopališče nesti ali peljati — kjer je črna smrt silno razsajala, so jih pokopali večinoma kar zunaj pokopališča v skupnih grobovih in trupla živim apnom posuli. »Generalne instrukcije in proklamacije« so določale, da bi jih naj kar s krampi v grobe zavlekli.

Silno utrujenega se je čutil. In je premisljal, ni li smrt že tudi njega zaznamovala. Morda ne bo maternega groba nikoli videl. A bi tako rad vsaj enkrat na njem pomolil.

Počasi so mu polzele med prsti jagode rožnega venca. Tiho in vdano je molil za dušni mir blagejne. In tudi za vse, ki jih je danes spovedaval in sprevidel. Da bi jim Bog milostno zaželeno zdravje podelil; ali da bi jim vsaj smrtni boj olajšal, če so že smrtri zapisani.

Utrudila ga je molitev, še bolj vročina, ki je kakor nevidni goreči valovi preplavljala vse polje in samotno, brezdrevnesno cesto sredi polja.

Počasi, nekako okorno se je razgledal naokoli. In je videl vsepovsodi samo zapuščenosti, smrti sledove, nesreče bridki pečat. Grajsko polje je bilo pač obdelano, a ne prevestno; zakaj tudi moč valptove roke je oslabela ob grozi, ki je vso deželo polnila. Že huje zanemarjena je bila samostanska posest, snopi rži in pšenice so še stali ali ležali po njivah. Kdo naj jih spravi? Najbolj zapuščena je bila za-

Biseri brez cene.

Arabec je v puščavi zgrešil pot in ni več vedel, ne kje je, ne kam mu je iti. Hrane in vode je imel le malo s seboj in zato se je povajila huda žeja, potem pa še glad. Taval je sem in tja ter je željno gledal, če ne bi kje videl kake zelenice, kakega človeka. Naenkrat je zapazil v pesku sled karavane, ki je šla tod. Novo upanje se mu je vslilo v dušo. Misliš si je, da bo hodil po najdeni poti in da bo tako morda v kratkem času dohitel karavano. Ko je tako hodil, je naenkrat našel v pesku usnjato torbo. Brž jo je dvignil in je otiral skoz usnje, da je v njej dosti okroglih reči. »To

stranitev lubja in razkave skorje je neobhodno potrebna, istotako radikalno čiščenje mahu in lišaja, ako hočemo od drevja zahtevati, da nam sploh kaj rödi, in ako rodi, da je sad tudi zdrav, lepo razvit in brez škodljivcev, ki ga napadajo.

Vsakoletno škropljenje, oziroma mazanje debla in debelejših vej baš na jesen bo pripomoglo, da dobiva drevje, oziroma debla gladkejšo skorjo in da postane odpornejše napram raznim škodljivcem, oziroma zajedalcem. O jesenskem škropljenju drevja, oziroma mazanju debla in debelejših vej smo se že v enem prejšnjih člankov podrobneje bavili, ponovno hočemo le naglasiti, da imamo na razpolago nebroj izbornih in preizkušenih sredstev, katera lahko pridememo k apnu in ilovici in sto brozgo dobro namažemo vsa debla in debelejše veje kolikor mogoče visoko. Kot izboren pridatek pri mazanju debel se je izkazal »Garkon«, ki se izdeluje v Celju. Z mazanjem samim pa ne obvarujemo samo posebno mlajše drevje pred pozebo, ampak dosežemo še poleg tega gladko in zdravo kožkar je baš za deblo najvažnejše.

Cesto zrastejo iz debla poganjki, ki jih je treba na vsak način odstraniti, ker odvzemajo radi ugodne lege preveč soka in se vsled tega bujno razrastejo.

Za pravilno rast mladega drevja je velike važnosti nadalje, da ga pravilno privežemo h kolu. Ne privezujmo mladega drevja morda z žico, ki se hitro zaje v deblo in povzroča zastoj v prevajanju snovi, oziroma ne privezujmo debla tako, da onemogoča vez enakomerni razvoj debeline debla. Pripomočki za prvezanje mladega debla h kolu naj bodo nekoliko elastični in se naj po potrebi obnovijo. Najcenejše je vsekakor vezanje z vrbovjem, samo da je živiljenjska doba istega kratka.

Pri drevju na eksponiranih mestih, kakor cestah, travnikih itd. je potrebno, da se debla zavarujejo, kar napra-

vimo na ta način, da jih obdamo s količki, ki jih povežemo zgöraj in v sredini med seboj. V zadnjem času se vporabljajo tudi že izgotovljene žične ograje v višini 1 do 1 in pol metra, katere je mogoče prav hitro sklopiti.

(Dalje sledi.)

Kotnik Zorko:

Vtisi s poučnega potovanja živinorejcev v Avstrijo.

(Dalje.)

Hitro je potekel večer in podati smo se morali v Breže, kjer je bilo za nas že pripravljeno prenočišče. Razdelili so nas v posamezne hotele in gostilne. Čeravno smo bili utrujeni, se vendar še nismo podali spat, ampak smo se pomenovali s tamošnjimi ljudmi, ki so nam razkladali tamošnje gospodarske razmere. Ako ravno večinoma sami veliki posestniki, vendar občutijo današnjo krizo mogoče bolj, ko drugi mali posestniki. Položaj za kmata v Avstriji ni rožnat. S strahom gledajo v bodočnost. Posebno jih tarejo davki, ki so še višji, kakor pri nas. Govorili so popoloma odkrito, brez vsakega olešavanja ali pretiravanja.

Poseben problem in nevaren problem je — brezposelnost. Ti ljudje morajo živeti — in na koga drugega pade to breme, ko na kmata. Tukaj se posebno dobro vidi, da je res ravno kmet steber države. Toda razmere so že takodaleč, da je vprašanje, če bo kmet to tudi vzdržal.

Seveda pa ne smemo misliti, da so v teh okrajih sami veleposestniki. Ne, povprečno računajo v teh krajih, da pride na enega posestnika 10 do 15 glav živine. Svinj seveda več.

23. septembra.

Drugo jutro smo se podali v okolico Brež. Ogledali smo si najprvo posestvo g. Nagele. Novost za nas je bila jama za ensilažo in sicer kar tam, kjer za to pripravljena krma raste. Ta jama je popolnoma enostavno nařejena. Globoka pol metra, široka 4 metre in

nekaj nad 10 metrov dolga. Prednost te jame je v tem, da ne stane mnogo, da se narediti kar na mestu, kjer krma raste in da se prst, ki se izkoplje, porabi zato, da se potem, ko je že vsa krma skupaj in stlačena, s to prstjo pokrije. Taka naprava bi bila priporočljiva tudi našim posestnikom, ker je popolnoma enostavna in poceni.

Po tem ogledu smo se podali na njegovo planinsko posestvo, ki leži okoli 1200 metrov visoko. Tu se nahaja tudi mlekarska šola — Melkereischule. To šolo obiskuje po 16 fanfov od začetka oktobra do konca marca. Na tem posestvu ima g. Nagele 21 krav, 21 telet in nekaj svinj. Ko smo prispeali na planinski pašnik, nas je iznenadilo lepo ubrano zvonjenje. Kmalu smo videli, krave so bile ravno na paši, da ima vsaka krava okrog vrata širok usnjen trak, na katerega je pritrjen zvonček. Vsak zvonček pa ima drug glas. Še neko drugo posebnost smo opazili. V ograjenem prostoru je bilo okrog 50 drevesc. Na prvi pogled bi človek lahko zamenjal ta drevesca, seveda po obliki listov, z mladimi kostanjevimi drevesci, po deblu z višnjami. Ko pa smo si pogledali drevesca pobliže, smo takoj uganili, da so to neke vrste črešnje. In res, to so takozvane Knorpelkirsche, ki so zrele šele v avgustu. Posestnik jih je naročil iz Tirolskega. Imajo pa to prednost, da pridejo v tem času na trg brez konkurence in se prav dobro vnovčijo.

St. Salvator.

Prišedti s planine, smo obiskali veliko živinsko razstavo marijadvorske pasme, ki jo je priredila zveza živinorejskih zadruž.

Zdelo se nam je, da je ta razstava nekak kmečki praznik. Dopoldne se je vršil ogled živine po komisijah. V teh komisijah imajo veliko besedo kmetje sami in to seveda praktični živinorejci. Po ogledu se je vršilo določevanje nagrad.

Živine je bilo zelo mnogo na razstavnem prostoru. In to samo prvoršna živina. Razdeljena je bila po oddelkih — stari biki, mlađi biki, krave, telice itd. Določevanje se vrši po sistemu 20 točk. Ozira se pri tem posebno na rodovnik, mlečnost, na tvorbo mesa itd. Pravijo, da je na ta način sodba pravilnejša.

To določevanje je seveda lažje že radi tega,

so gotovo dateljni, ali orehi, ki je mislil in vesel, žal bil, da bo našel vendar nekaj hrane. Stresko se roko je začel odpirati torbo. Kaj je našel v njej? Sami veliki, dragoceni biseri so se svetili iz torbe. Kako bi se bil Arabec drugače razveselil tega, kar je našel, zdaj pa je vzdihnil: »Oh, samo biseri so!« in je torbo brezbrščno zopet vrgel v stran. Tako se včasih izpremeni cena predmetov!

Kdo je ukradel ribe?

zmanjšalo precejšnje število najlepših rib. Ogorčenost je bila splošna, ker so vačani zelo pazili na ribe, da jim prinese prodaja za

sebna last. Večinoma nepožeto je stalo in ležalo žito na njivah in se je v grozni soparici parilo in pražilo.

Kdo bi naj tudi delal? Ali smrti zapisani? In za koga bi naj spravljeni? Za smrt? Za mrličje? Zakaj kdo bo jutri še živ, kdo mrtev? Kdo bo kruh jedel, kdo bo črvom hrana?

Ljudje so rajši pili, peli in plesali, ali obupavali, prekljinjali sebe, svet in Boga. Drugi so romali od cerkve do cerkve, da bi s pokoro in molitvami od Boga usmiljenje izprosili in izsilili. Preklečali so, posamič ali v gručah, po dnevi in dolge noči pred poljskimi kapelicami in znamenji na križotih, molili, ječali, po usmiljenju zdihovali in kričali. Marsikogar se je od dolgega posta, od telesne izmučenosti in duševne napetosti in groze lotila verska blaznost. Vzel je bič, vrv ali palico, tudi železo, kar je pač dobil in najprej našel. Slekél se je sredi ceste, pred križem ali kapelico, in se je do krvi, do popolne one-moglosti bičal.

»Sedaj mi moraš prizanesti, o Bog, če si res usmiljen ali vsaj pravičen! Poslal si angela svojemu Sinu, ko si videl, kako na Oljski gori v strašnih bolečinah in v krvi omaguje, usmili se tudi mene! Pri-zanesi, pri-zanesi!«

Kakor nalezljiva bolezen, kakor črna smrt same, se je ta blaznost in besnost prijemala še drugih. In so bičali drug drugega, moški žene, dekleta

in deklice, ženske može, fante in dečke. Padale so vse meje dostojnosti in sramu. Prav tisti, ki so tako glasno in v siljivo k Bogu za usmiljenje kričali, so temati vse njegove zapovedi. Kakor bi se nebesom in Bogu v lice rogali, kakor bi z molitvami njegovo moč zasramovali, so med molitvami in zdihni vsi zblaznili grešili. Kakor če bi vode nenašoma začele teči po strugah navzgor, je bilo vse narobe.

Polje je ob tem ostalo neobdelano. Zemlja, mati in rednica, se je čutila zapuščeno in užaljeno. Pa je svoj blagoslov odrekla. Še kar je pognał in vzkliklo, ni raslo. Dih smrti je moril tudi v prirodi. Vse je zvenelo, vse usehnilo, kamor je stopila, kjer je šla mimo nevidna morilka, romajoča in moreča po deželi od jutra do večera, od večera do zore, od vzhoda do zahoda, od juga do severa.

Od zgoraj pa je žgal in palil srd božji v solncu, romajočem po neskončni, goreči puščavi nebesni polagoma in leno, kakor bi bilo tudi na smrt utrujeno ali do otrpelosti in ohromelosti zavzetno in prestrasheno po strašni moriji, ki jo je zrlo na zemlji.

Pod tem pekočim nebeškim ognjem je oče Bernardin počasi prišel v mesto, do cerkvice sv. Ožbalta, sezidane na mestu, kjer je leta 856 škof Ožbalt na razvalinah starega Marsovega templja postavil kapelico svojemu patronu na čast.

V žalostne misli zatopljen, razmišljajoč, kaj čas

ker vodijo rodovnik in druge za to uvedene knjige zanesljivi ljudje, ki so nastavljeni ter plačani od glavne zveze. Imenujejo se Tierzuchtleiter. Posamezne zadruge imajo navadno do 30 članov. In tako lahko tekom enega meseca pride ta nastavljenec k vsakemu člangu enkrat in uredi vse, kar je pač potrebno. Vsak član mu da iz svojega hrano in prenosilce. Imajo pa ti ljudje tudi nalog, da živinorejca informirajo o vsem, kar je potrebno. Da pa so za ta poklic dovolj izobraženi, se vrše za nje posebni kurzi, v katerih dobe vsa potrebna pojasnila in potem sled tega kmetu lažje nasvetujejo, kar je le njemu v korist. Za celo zvezo pa je Tierzuchtleiter že zgoraj imenovan ing. Laggner.

Ob razstavnem prostoru igra ves čas neu-morno tudi kmečka godba, ki tako povzdigne celo razstavo.

Ko je bilo ocenjevanje pri kraju, se je za-čelo z razdelitvijo nagrad. Pred razdelitvijo je pozdravil navzoče zastopnike deželne vlade, živinorejce in tudi nas Jugoslovane gosp. Nagele, ki je načelnik tamkajšnje zadruge. Nato so se izvršili pozdravi vladnih zastopnikov, deželnega predsednika Šumija, okrajnega glavarja in drugih. Predsednik celokupne komisije je nato še v kratkem pojasnil, kolik je napredek od zadnje razstave, kritiziral napake, ki se naj skušajo odpraviti. Vse to je govoril iz strokovnega stališča.

(Dalje prihodnjič.)

*

Kaj in kako naj čitamo?

Ni je šole, ki bi bila sama dovršila izobrazbo človeka. Zato ima vsak posameznik dolžnost, da se neprehemoma trudi za svojo izobrazbo in želeti je, da bi storil to vsakdo tja do pozne starosti.

Najvažnejše sredstvo za nadaljnjo izobrazbo je dobro čitivo. Ni pa vseeno, kaj čitamo in kako. Čitivo lahko pri-

prinese, prinese li skoro konec strašnega pomora, ni pazil pater na nič okoli sebe. Sicer tako ni bilo nikogar na cesti. Prazna in zapuščena je ležala pred njim, kakor bi bil ves svet izumrl in bi ostal on sam na zemlji, da romi in moli po teh s prokletstvom udarjenih krajih.

Pač, čuj! V bližini se je oglasil tenek, bridek jok. Sunkoma se je menih zbudil iz sanj, naglo, skoro plašno se ozrl. Glej, nekaj korakov pred njim sedi drobno dekletce. Joka, s predpasnikom si solze briše; ne samo solze, kri, ker ji je lice močno okrvavljen.

Že je stal pater tik nje.

»Kaj ti je, mala?«

Dvoje velikih vročih oči mu je zastrmelo naproti izmed krvi, ki ji je vrela iz rane na čelu; tudi iz nosa ji je tekla kri.

»Bolna je. Iz oči ji gleda vročica, predhodnica in znanilka črne smrti.«

Sklonil se je k nji ljubeče kakor mlada mati k bolnemu otroku. Še mehkeje je ponovil:

»Kaj se ti je zgodilo, ubogo dete?«

»Ne morem dalje ... Padla sem ... Na steklenico sem padla in jo ubila ... Tukaj me boli — s steklenico sem se ranila ... Hudo me boli ...«

V poltihem ihtenu so se ji izgubile besede.

Menih je pokleplil ob nji. Iz žepa je potegnil robec in brisal jokajočemu otroku kri s čela in lic.

merjam telesni hrani, ki mora biti primerno izbrana, pravilno podana in dobro prebavljena, če hočemo, da koristi telesu. Zato je umestno vprašanje, kaj in kako naj čitamo?

Obči namen čitanja je, vzuditi in podžigati v nas ljubezen do vsega, kar je resnično, dobro, lepo in plemenito. Nadalje naj čitanje poveča in izoblikuje naše obzorje, nam pripomore, da obogati naše znanje, utrditi naj naše nazore, pospešujejo našo okretnost v osebnem kakor pismenem občevanju in končno naj čitanje prijetno izpolni naše proste urce, v katere se tako rad prikrade poguben dolg čas. Da se nam pa posreči dosega tega končnega cilja, moramo strogo paziti na to, da čitamo le dobre knjige in izključimo iz našega čitiva vse, kar žali naš verski čut, kar ni dostenjno in kar prekomerno razburja naše misli. Akoravno niso vse knjige enako dobre ali slabe, vendar sejejo dobro in slabo seme.

Vsakemu telesu ne prija ista hrana. Starost in spol zahtevata mnogokrat kaj različnega. Isto je s čitivom. Za naše žene in dekleta so poleg katoliškega časopisa priporočljive knjige in listi verske, nravstvene in poučne vsebine.

Mnogo lepega in poučnega nudijo svojim čitateljicam s posebnim obzirom na zahtevo doraščajoče poukažljene ženske mladine. Njih članki polagajo vso pozornost na žensko mišljenje in čuvstvovanje.

Ne morem vas pa dovolj svariti pred onimi knjigami in lističi, ki jih ponujajo razna brezvestna čifutska podjetja po svojih agentih pod najlepšimi imeni po hišah. To je »šund«, ki ga nobena poštlena ženska ne vzame v roke.

Hvala Bogu imamo Slovenci dovolj dobrih časnikov in knjig. Imamo po zaslugi naših vrlih prosvetnih delavcev svoja katoliška izobraževalna društva in Prosvetne knjižnice. Proti mašenkostni izposojnini dobij dobro čitivo domačih pisateljev in prevode najboljših tujih književnikov. Pomni, da vse

kar ti nudijo naše Prosvetne knjižnice čitaš brez skrbi, ker more prestati vsa kar najde prostor tukaj strogo preskušno vestnih preglednikov.

Ni pa samo važno, kaj da čitaš, mno-go važnejše je, kako da čitaš.

Čitati je treba vstajno in z razumom. Le počasno, pozorno, premišljeno in morda tudi ponosno čitanje je koristno, medtem ko je površno, brezmiseln preletevanje čitiva edino le sredstvo za ubijanje časa, ki je tako popolnoma izgubljen.

Priporočljivo je čitanje s svinčnikom v roki in pripravljeno beležnico. Vse, kar se ti doumeva poučno, kar vzbuja tvoje posebno zanimanje, dobri nasveti in navodila, vse to lepo izpiši v poseben zvezek. Letošnji Gospodinjski kledar ima v to svrhu celih 60 praznih strani. Tako imaš vse lepo skupaj in ti bo koristilo še v pozni letih ter razveselilo ob spominu na nekdanje dni.

Za obseg čitanja se morajo upoštevati domače razmere. Glavno pravilo naj vedno bo to, da preko čitanja nikdo ne sme zanemarjati svojega dela. Ne čitaj torej pred in med delom, temveč vedno po dobro izvršenem opravilu. Delo ne sme trpeti radi čitanja. Vendar si pa priden in razumen človek udeli delo tako, da najde tudi urco počitka, ki ga uporabi za svojo nadaljnjo izobrazbo pri svoji najboljši prijateljici — dobri knjigi.

Prosena kaša je kaj izvrstna jed, tečna in zdrava za deco in za odrasle. Kadarkoli pride na mizo je dobrodošla, naj si bo samo zabeljena, na mleku kuhanja, češljjeva ali gobova.

Češljjeva kaša. V mlačni vodi oprane suhe češljje (slive) pristavi in skuhaš do mehkega. Dodaj potrebno množino prebrane kaše, kuhaj počasi in mešaj, da se ne prismodi. Gotovo jed zabeli z vročo zaseko ali vročim maslom.

Gobova kaša. Prebrane suhe gobes popari dvakrat s kropom, ocedi in pri-

»A kam si nesla steklenico?«

»Anica me je poslala po zdravnika za mamo. Ona ne more od doma, mora mami streči... Odkod? Iz Kicarja sem... Da, mama so hudo bolni. Ponoči so skoro umrli. Anica se boji, da jih je črna smrt... Ah, če bi mama umrli!«

Zaihtela je glasneje in bridkeje.

»Ne bodo, dragi otrok. A kako ti je ime?«

»Pavlica, gospod... A mislite, da ne bodo?«

»Upam, da ne bodo. Bog ti jih bo ohranil, če si pridna, Pavlica.«

»Sem,« je jokalo dekletce. »Zmerom sem jih rada ubogala. Tudi Anica. Tako radi vsa jih imeli... Da, same tri smo, oče so že mrtvi. Anica mi je dala denar in steklenico in je rekla: Pojd v mesto, prinesi mami zdravila.«

Gоворila je sunkoma, vsa drhteča v vročici. Strmela je pred se tako čudno, da se je zdelo, kakor da niti ne ve, da govorí in kaj govorí.

»In si že bila v mestu?«

»Nisem. Strašno težko sem hodila. A do sem sem prišla. Tukaj pa mi je postal črno pred očmi in sem padla. Tako blizu mestu sem že. Pa vendar nisem mogla dalje. Še steklenico sem ubila. Mati pa doma trpijo. In če med tem umrejo!«

»Ne, ne, Pavlica. A če bi, saj te v nebesih počakajo.«

Veliki petek dobiček v občinsko blagajno. Sum je padel na tri postopače, ki so jih sicer videli večkrat v bližini ribnika, a dokazati se jim ni dalo nič. Župan, stari in izkušeni mož, si je dal privesti vse tri osumljence. Gledal jim je dolgo strogo v obraz, potem pa rekel: »Čuje-te, možje, vi ste tu kakor pri sodniji in vedi-te, da ne delam dolgih ceremonij. Zato vam rečem, naj tisti, ki je ribe kradel, ostane tu, oni drugi pa takoj ven! Županove besede in njegov strogi obraz so tako vplivali na postopače, da sta dva takoj skočila skozi vrata ven, tretji pa je ves bleb in prepaden ostal v sobi. Bil je tat.

stavi s primerno množino vode. Kuhaj gobe pol ure, dodaj kašo, soli in skuhaj mehko. Goto o jed začini z vročo zaseko ali maslom.

Ajgov parnik. V skodelici mlačnega mleka raztopi 3—4 deke kvasa, dodaj pol kavne žličke sladkorja in toliko moke, da nastane redko tekoče testo. Medtem ko ta kvazec vzhaja obrosi z vrelim mlekom en in pol litra ajdove moke. Ko je moka popolnoma hladna, primešaj toplo mlast (razpusti 2 zvrhane žlici trde masti). K mlačnemu testu daj medtem vzhajani kvasec, 2 cela jajca, sol in toliko mleka, da nastane srednjegosto testo, katerega vtepaj s kuhalnicu dobre četrt ure. Nato ga spravi v dobro omaščen lončen model, pusti vzhajati in speci v precej vroči pečici.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 14. novembra so pripeljali špeharji 142 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13—14, slanina pa 13—15. Kmetje so pripeljali 14 voz krompirja po 0.50—1.50, 3 čebule po 4—5 (česen 10—16), 8 sena po 80—90, 5 otave 75—80, 2 ržene slame 65—70, 1 pšenične slame po 70. Pšenica 2, rž 1.50, ječmen 1.50, oves 1.25—1.50, koruza 1.50, proso 2.50, ajda 1.25, ajdovo pšeno 5, fižol 2—2.50. Kokoš 30—40, piščanci 26—60, raca 16—25, gos 40—80, puran 40—80. Gobe 1—2, grozdje 3—8, hruške 4—5, jabolka 2.50—5. Mleko 2—3, Smetana 10—12, surovo maslo 24—30. Med 14—20.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 13. novembra je bilo pripeljanih 217 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov starci, komad 30—70, 7—9 tednov 80—100, 3—4 meseca 150—240, 5—7 mesecov 300—400, 8 do 10 mesecov 450—500, 1 leto 570—700 Din. 1 kg žive teže po 6—7, mrtve teže 8—10 Din. Prodanih je bilo 123 svinj.

Mariborski živinski sejem dne 19. nov. 1931. Prignanih je bilo 18 konj, 12 bikov, 172 volov, 405 krav in 11 telet, skupaj 618 komadov. — Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu so bile sledeče (za 1 kg žive teže): de-

beli voli od 4 do 5.50 Din, poldebeli 3 do 3.50 Din, plemenski 2.50 do 2.75 Din, biki za klanje 2.50 do 3.50 Din, klavne krave debele 2.75 do 4 Din, plemenske krave 2.50 do 3 Din, krave za klobasarje 1.50 do 2 Din, molzne krave 2.75 do 3 Din, breje krave 2.75 do 3 Din, mlađa živila 3 do 4.75 Din. Prodanih je bilo 314 komadov, od teh za izvoz v Italijo 15 komadov.

Mesne cene v Marlboru za 1 kg: volovsko meso I. vrste 12 do 14 Din, II. vrste 8 do 10 Din, meso od bikov, krav in telic 6 do 7 Din, teleče meso I. vrste od 14 do 16 Din, II. vrste od 8 do 10 Din, svinjsko meso sveže od 10 do 22 Din.

*

Sedem izginulih zakladov.

Ogromna Afrika, kjer je cvetela že pred tisočletji visoka kultura, je še danes eden najmanj raziskanih delov sveta. Afrika hrani zelo mnogo skrivnosti, kojih sledi se opirajo na ustno izročilo domačinov in na iz predzgodovinske dobe izvirajoče pripovedke, deloma pa tudi na zgodovinsko verjetne zapiske. K skrivnostim črnega dela sveta (Afrika) spadajo sedmeri izginuli zakladi.

Srebrna in zlata polja.

Od 15. stoletja naprej se ponavlja trditve, da se nahaja nekje ob severnih bregovih afriške reke Sambesi neizmereno na srebru in zlatu bogato polje. Staregipčanski zapiski omenjajo večkrat deželo Punt, ki je bila južno od izvirov reke Nil. Iz omenjene pokrajine so dobivali egiptovski faraoni v velikih množinah srebro ter zlato. Nekateri raziskovalci trdijo, da je označba Punt istovetna z v sv. pismu omenjenim imenom Ofir, ki je služil kraljici Sabi kot vir njenega nepopisnega bogastva na zlatu, srebru in dragocenih kamnih.

Pred 50 leti se je posrečilo nekaterim Portugalcem, ki so potovali po Afriki, da bi odkrili zaklade v Ofiru, da so res zadelni na obsežne podzemeljske hodni-

ke, ki so prikrivali brezstevilne kepe zlata, srebra in dragulje vseh mogočih vrst in vrednosti. Domačini, ki so služili Portugalcem kot kažipoti skozi težko dostopno in od zveri ogroženo pokrajino, so nosili najdenne zaklade, s katerimi so se vračali iz skrivnostnih krajev presrečni raziskovalci. Na povratku pa so črni nosači in njih poglavari zahrbtno pobili belokozice in jih oropali najdenih zakladov. Le enemu se je posrečilo, da je ušel živ. Pa tudi ta edini na življenu preostali ni mogel pozneje več zadeti na skrivnostne podzemeljske zakladnice.

Dolina dijamantov.

Med afriškimi lovci in potnikami je razširjena vest, da je nekje v severno-zapadni smeri reke Oranie dijamantno polje. Leta 1870 je peljal tamkajšnji domačin angleškega lovca na leve v zahvalo za rešitev iz smrtne nevarnosti na kraj, kjer je res ono bajno skrivališče dijamantov. Oba moža sta se podala po zaklade na vozu, v katerega so bili vpreženi bivoli. Na sredini najbolj divjih džungel je odkril od zamorca spremljani Anglež reko. Iztesala sta si majhen čoln, v katerem sta nadaljevala vožnjo.

Pripeljala sta se v dolinico, ki je obdana od vseh strani od skalovja, ki je ognjeniškega izvora. Tukaj se je lovec na lastne oči prepričal, da je pravljica o dijamantni dolini resnična. Svetlikalo in bleščalo je v solnčni luči vse polno najlepših dijamantov kar na površju zemlje. Anglež si je napolnil žepe in nahrbtnik z dragulji.

Na povratku je raztrgal lovčevega črnega spremljevalca panter. Anglež je zadel po dolgem tavanju na naselbino domačinov, odkoder se mu je posrečilo, da se je vrnil živ v Kapstadt. Prodal je dijamante za 70 milijonov Din. Nikomur ni zaupal skrivnosti. Hlepeč poše večjem bogastvu se je podal še v drugič proti izviru sreče. Med potjo je pa podlegel naporom potovanja. Njegovega trupla niso našli.

On to ve.

Tonček: »Veš, Anica, gospa Milen je najbolj revna v tej hiši. Niti malo kruha nima doma.«

Anica: »Ali veš ti to sigurno?«

Tonček: »Seve, saj me je bila mama poslala k njej, naj nam posodi kos kruha.«

Nič za to.

Micika pomaga mami in nese krožnik z juho iz kuhinje v soto na mizo.

Mati: »Micika, če že neseš juho, ne smeš pomakati prstov vanejo.«

Micika: »O, nič za to. Saj juha ni močno vroča!«

»V nebesih?« je bolnica počasi, zamišljeno ponavljala. Videlo se je, da že težko govori, in da se ji misli že mešajo; po obilni izgubi krvi jo je zmagovala omotica... »O, če mama umrjejo, vzemi v nebesa še mene, ljubi Bogec... Mama... Mama...«

Šepetala je kakor v sanjah.

Pater se je trudil, da bi kri ustavil. Ves okrvavljen je že bil robec, okrvavljenca rdeča, belopikasta obleka dekletina.

»Tukaj, gospod, vzemite to, prosim.«

Pater je iz dela raztreseno povzdignil glavo. In se je začudil, ko je zagledal pred seboj sedemnajstosemnajstletno dekle čudovite južne krasote. Malo zmedla se je, ko jo je pogledal. A velike, čudovito črne in plamteče oči so ga gledale vse nedolžne in vdane in so prosile isto, kar so bile pravkar prosile besede: »Vzemite! Ne zavrnite!«

»Prosim,« je dejal tiho, iztegnil roko in vzel svilnati, z dragimi čipkami obšiti robec, ki mu ga je ponujala drobna roka.

»Hvala, gospodična. Dobro delo ste storili.«

In je spet ljubeče briral dekletu čelo in lica. A kakor bi se bil zdajci iz težkih blodnih misli zbudil in zavedel, je pogledal gospodično, še vedno tik nje ga stopečo, in je zaprosil:

»Gospodična, ko bi odšli. Deklica je okužena.«

»A vi se ne bojite, gospod?«

»Ne bojim se, ne smem se batiti. Svojo dolžnost vršim.«

»A če se okužite?«

»Pa umrjem. Kakor je božja volja. — Ponesem zdaj ubožico gor k cerkvi. V cerkveni lopi, v bližini Boga naj umrje, ako ji je smrt usojena, ne tu na cesti... A vi pojrite, prosim!«

»Vrnite mi robec.«

Menih se je prestrašil. Odtegnil je roko z robcem...

»Ne. Okužen je. Morali ga boste žrtvovati... A počakajte, tule imam svojega. Preprost je, slaba zamena bo za vašega. A če dovolite, prosim,«

»Dajte. Hvala, gospod.«

»Vam hvala, gospodična. Z Bogom!«

Nežno je dvignil bolno dekletce in jo nesel gor k cerkvi, okrog in okrog z grobovi obkroženi.

Deklica, Rahela, žida Arona Izrlina hči, je še stala na mestu in gledala za odhajočim. Ko je izginil za visokim zidom pokopališča, se je počasi obrnila in šla vsa zamišljena v mesto. Tam je krenila dol proti Ogrskim mestnim vratom, kjer je stala stará, neznatna hišica njenega očeta, ob hiši pa obsežna skladischa, kamor je spravljal oče žito in druge poljske pridelke in vse, kar so mu od vseh strani kmetje prodajali, vozili in prinašali.

(Dalje prihodnjič.)

750 milijonski zaklad.

Tretji ogromni in izginuli zaklad v Afriki je bil last kralja Lobengulla, ki je vladal nad plemenom Matavillov. Belokoči so stiskali poglavarja in radi tega je sklenil, da spravi svoj 750 milijonov Din vredni zaklad v zaboje in te zakoplje. Kar je sklenil, je tudi storil. Po njegovi smrti je znal samo eden človek za mesto, na katerem so bili zakopani zakladi. Vlada v Rodeziji je ponudila temu možu polovico zaklada, aka izda skrivnost. K izdaji pozvani je molčal kot grob, je umrl v ječi in odnesel skrivnost seboj na drugi svet.

Orjaški dijamant.

Celemu svetu znan je bil orjaški dijamant, ki je bil svojčas podarjen angleškemu kralju Edvardu VII. V Afriki je bilo tedaj obče razširjeno mnenje, da je to nebrušeno dijamantno darilo le polovica še mnogo večjega dragulja. Iskalec, kateremu se je bilo posrečilo, da je zadel na na celiem svetu največji dijamant, je razpolovil dragocenost. Eno polovico je oddal ondotnemu upraviteljstvu dijamantnih jam, drugo polovico je pridržal in je ž njo srečno — ubežal.

Grič dragocenih kamnov.

Najdišče najbolj dragocenih kamnov, ki so bili najdeni v Afriki tekom desetletij, je istotako skrivnost. Kroži pravljica o griču nekje v južni Afriki, iz katerega izvirajo te posebnosti.

Zaklad burske republike.

Nadaljnega uganka je zaklad bivšega predsednika Transvaala, Pavla Krügerja. Ko so si podjarmili Angleži deželo, je zakopal stric Krüger zaklad burske republike na gotovem mestu. Da ta zaklad ni kaka bajka, so potrdili pred kratkim Krügerjevi sovrstniki, ki še živijo.

Ladja z zlatim tovorom.

Slednji so vendarle odkrili ono mesto ob južnoafriški obali, na katerem se je potopila ladja »Grosvenor«. Ladja je vozila velik tovor zlata in dragocenih kamnov, a so jo pogolnile morske globine z vsemi živimi bitji in z zakladom. Dosedaj so dvignili iz parnika le par kep zlata. Pravi zaklad še vedno počiva na morskem dnu in vsi dvigalni poskusi potapljačev so se do sedaj izjalovili.

*

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo 22. nov. bo mo otvorili prvo zimsko sezono v novi dvorani pri Pergerju. Nič več nas ne bo zeblo, peč so že postavljene. Ta dan se bo mladenička Marijina družba postavila s krasno igro »Žrtev spovedne molčečnosti.« Kdor hoče kaj lepega in spodbudnega videti, naj pride gledati! Vstopnino smo znižali na 6, 4, 3 Din. Med odmori svira tamburaški zbor.

Sv. Rupert v Slov gor. Prosvetno društvo pri Sv. Rupetu v Slov. gor. priredi v nedeljo dne 22. novembra ob 15. uri (3. popolne) v prostorih nove šole 3 igre. 1. »Zamorec«, Šaljivka, »Zaklad burka«, in »Šatán« mistična igra v 1. dejanju. Igre so res lepe in podučljive. Še prijatelji naših katoliških fantov so najiskrenje vabljeni. Sodeluje moški pevski zbor in tamburaški zbor. Odbor.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo, 22. t. m. priredi v Društvenem domu tukajšnje katoliško Izobražev. društvo ob 15. uri gledališko predstavo. Na sporedu so zanimive točke, kakor dve igri: »Čašica kave« v 1 dej. in »V posredovalnici« v 1 dej. ter petje. Ker sodelujejo pri prreditvi dekleta tukajšnje gospodinjske šole, zato vas vabijo iste, vse, ki ste prijatelji poštene zabave, da pridete v obilnem številu. Ne bo nobenemu žal.

Šoštanj. V nedeljo dne 22. t. m. popoldne ob treh, vprizori tukajšnje Prosvetno društvo v dvorani Slomškovega doma veliko narodno igro »Zaklad«, ki v štirih dejanjih prikazuje borbo poštenosti s sebično grabežljivostjo. Igra je od prvega pa do zadnjega dejanja zelo napeta, mnogo lepih prizorov je vpletenih vmes, zraven pa je še obilo smeha. Nedeljska vprizoritev bo nudila občinstvu obilo lepega užitka. Zato vse vabimo k udeležbi!

*

Povest bank.

V našem listu smo že javili, da je prišla radi prevelikih dolgov največja rumunska banka »Marmaroš, Blank in drug« pod državno nadzorstvo. Dolgori omenjenega denarnega zavoda znašajo 2 milijardi lejev.

Pred več desetletji je bila v majhnem karpatskem gnezdu neznatna trgovina z mešanim blagom, koje lastnik se je čutil nezadovoljnega v preozki okolici. Od tega je preteklo krog 100 let. Trgovec je hotel v svet, v Bukarešto, glavno mesto pokrajine, ki tedaj ni bilo večje nego vas, vendar mu je sijala bodočnost velemesta.

V stranski ulici bukareškega predmestja si je opremil naš trgovec svojo trgovinico.

Leta so minula. Nastopilo je 1. 1848. Bukarešta je postala važno križišče med vzhodom in zapadom. Trgovina našega trgovca Jakoba Marmaroša se je veselila vedno boljšega obiska. Tukaj so kupci lahko plačali blago v rubljih ter tolarjih, v turških ter grških novcih. Jakob Marmaroš je poznal dobro vrednost denarja in njegove tozadne beležke so bile nezmotljive.

Lepega dne se je oglasil v trgovini Jakob Löbl, ki se je predstavil kot agent iz Avstrije in se je ponudil kot kompanjon, ker se je Marmaroš ukvarjal tudi z izmenjavo denarja. Löbl je predlagal strogo ločitev poslov: on sam bi naj vodil bančne posle, Marmaroš bi pa naj trgoval še dalje z razno robo.

Na ta način je postal Löbl drug tvrdke. Oba družabnika sta se med seboj izborno razumela.

Koncem revolucije leta 1848 so bili begunci prisiljeni, da so se naselili v Bukarešti. Prinesli so seboj tuj denar in novice iz tujine. Baš te novice so bile neprecenljive vrednosti za Löbla, ki jih je znal izrabljati.

Krog leta 1850 je živila v mestcu Pitesti rodbina Blank, ki je bila prešnjena od tedaj modernega duha. Eden od sinov, Mavricij, je študiral na Dunaju. Ko se je vrnil domov, mu je bilo 21 let. Dovršil je bil trgovsko akademijo in se je podkoval z bogatim znanjem. Posebno zanimanje je kazal za denarne zadeve. Iz Pitesti se je pripeljal v Bukarešto. Oglasil se je pri Marmarošu in Löblu in je ostal kot tretji v njuni družbi. V podjetju so že bili trije predstojniki: dva starja in eden mlad. Mladi je prinesel s seboj novega duha. Starejša gospoda nista bila za večja trgovanja. Moric Blank pa je zaslužil večkrat z eno potezo več nego ona dva celo leto.

Bančno podjetje Marmaroš je opustilo branjarijo, lotilo se je le dajatev posojil in trgovanja z denarjem.

Leta 1877 se je prelevila poprejšnja mešana trgovina v javno trgovsko družbo. Marmaroš in Löbl se umakneta iz ospredja, šef podjetja postane — Moric Blank. Podjetje je pričelo rasti z industrijskimi družbami, denar se je stekal v zavod v toliki množini, da je prevzel Blank lahko pretežno večino državnih posojil.

Ogromno podjetje je naraslo v največjo rumunsko banko. Stari Moric Blank je umrl leta 1929 v starosti 81 let.

Dedič je postal edini sin Aristid, ki je študiral v Parizu, Berlinu in v Londonu. Aristid pa je bolj pesnik in sanjač nego finančnik. Aristid Blank, finančni diktator pretežne večine rumunskih industrijskih podjetij in denarni zalagatelj rumunskih vlad, je spravil neverjetno bogato podjetje na rob propada ter pod državno nadzorstvo.

*

Ruše. Žalost je napolnila pretekli teden naša srca. Turobno je zazvenela pesem naših zvonov preko grobov in odjeknila od pohorskih vrhov. Naznajala je, da je nehalo biti blago srce župnikove matere gospe Marije Pšunder, roj. Trstenjak. 87 spomladi je preživelra rajnica in se že bližala 88. Toda Vsemogočni jo je poklical po plačilu za vse trude in opomine zlata. Vzorno in lepo je bilo njen življenje ob strani sina duhovnika in hčerke gospodinje, zato pa je bila tudi njena smrt lepa. Saj pa je tudi bila mati duhovnikova. In čeprav da takim materam Bog več trpljenja, jim da tudi obilo milosti, da trpljenje zmorejo in z delom ter molitvijo pomagajo otroku do vzvišenega duhovniškega stanu. In lep pogreb so imeli naša mati, A. Gospodov jih je spremljal na zadnji poti. Počastili pa so njihovo zadnjo pot tudi zastopniki občine, ravnateljstvo tovarne, učiteljstvo s šolarji in ogromno drugih ljudi vseh slojev. Prisiheli so gospo Pšunder kropiti in spremišči k

OBČNI ZBOR PROSVETNE ZVEZE.

Mariborska prosvetna zveza ima svoj občni zbor v četrtek, 26. novembra. Zbranovanje se vrši v Prosvetni dvorani Zadružne gospodarske banke v Mariboru. Začetek ob 10. uri predpoldne. Društva, fantovski krožki in dekl. zveze, vladljuno povabljeni.

Občni zbor Cecilijskega društva v Mariboru se vrši v soboto, 21. novembra, ob 6. uri v dvorani zadružne gospodarske banke.

večnemu počitku tudi sorodniki, prijatelji in znanci iz Mariboru in Ptuja. Cerkveni zbor je pod vodstvom organista Knupleža zapel pri hiši žalosti in ob grobu v srce segajoče žalostinke. In č g. župnik Bračič iz Limbuša se je poslovil v lepih besedah od drage rajnice. Vsem, ki so pripomogli do tako lepega pogreba župnikovi materi in vsem darovalcem vencev in rož — Iskren Bog plačaj!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukaj se je poročila dne 4. t. m. Alojzija Verovnik z mladeničem Antonom Švajgerjem. Za starešini sta bila: nevestin je bil njen stric Janez Mrak, ženinov pa njegov stric Anton Švajger. Mlademu paru želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Trojica v Slov. gor. V soboto, 14. t. m. dopoldne je po kratki, mučni bolezni — vnetje ledvie — za ta svet zatinsila svoje trudne oči 55 let stara Dvoršak Julijana, posestnica-vdova v Spodnjem Porčiu. Ko smo po fari zvedeli za njen prezgodnjo smrt, se nam je zdelo, kakor bi kdo z neusmiljeno roko iztrgal iz naše fare preblago in predobro srce, in kar verjeti nismo mogli, da bi moglo to zlato srce prenehati biti. Bila je pokojna vzorna gospodinja, predobra mati in vzgojiteljica svojim trem ljubljenim otrokom, bila je neutrudljivo delavna, otroško verna ter je zmiraj imela za vsakega potrebnega prijazno besedo in darežljivo roko. Skrbela je za to, da se je v njeni hiši zmiraj molilo, redno hodilo k sveti maši in sv. zakramentom ter se smeli brati samo dobri in nabožni listi. Tudi cerkvi in samostanu je bila zmiraj velika dobrotnica. In sedaj si šla, dobra mamka k Bogu po večno placi. Naj ti bo ljubi Bog v nebesih plačnik za vse dobre, ki si jih tako razsipno delila na vse strani. Hčerki, sinovoma in vsem sorodnikom pa bodi ob izgubi tako dobre mamike nebeški Oče tolažnik! Mi vvi pa, ki smo jo poznali, hočemo za njo moliti in jo ohraniti v najlepšem spominu. Naj počiva v miru v svetih nebesih!

Velika Nedelja. Umrl je 10. t. m. na Lešnici posestnik Florijan Kuharič. Dosegel je visoko starost 85 let. Živel je življenje, ki je bilo prijetno Bogu in vugled bližnjemu. Zaupanje njegovih soobčanov ga je dvignilo na županski stol, ki mu je delal čast 35 let. Nad 30 let je branil pravice kmetskega stanu v okrajnjem zastopu, bil je dolga leta načelnik krajnega šolskega sveta pri Veliki Nedelji in na Runču in 20 let je kot cerkveni ključar upravljal cerkvene gorice v zadovoljstvu dušnih pastirjev in vseh faranov. Ob njegovem grobu se je zbrala celo velikonedelska fara. G. kaplan je blagoslovil truplo na domu in ga spremiljal proti župni cerkvi, kjer je pokojniku prišel nasproti velikonedelski dekan z asistenco župnikov Bratušeka iz Svetinj in Sketa od Sv. Marjete. V cerkvi mu je govoril v slovo ganljive besede g. dekan. Omenil je pokojnikovo notranje bogato življenje, ki ni poznalo napuha, da se je pa zmirom zavedal, da je človek in kot tak krije pred Bogom. Njegova pot skozi življenje je bila zmiraj ravna brez omahovanja na levo ali desno. Florijanu Kuhariču, ki je bil vrl mož želimo večni mir in pokoj!

Polenšak. Smrtna kosa nam je pobrala Franca Kuharja, čevljarskega mojstra na Polenšaku. Hiral je že od 1. maja, odkar se je ponesrečil na Bledu. Bil je veselega značaja in povsod prijavljen kar je pričal posebno njegov pogreb, ki se je vršil ob lepi udeležbi njegovih prijateljev. Star je bil komaj 32 let in zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Naj mu bo lahka domača zemlja, ki jo je tako iskreno ljubil.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. V Bišu postajamo napredni. Tik banovinske ceste, blizu gostilne Ketiš je postal živahnvo vrvenje. G. Muršič Konrad, podjeten mož, hoče postaviti parno žago, ki bo za naš okoliš velikega po-

mena. Ako bo količaj ugodno vreme, upajo imeti do zime celo stavbo pod streho. Takoj v spomladici pa bo baje že začela obratovati žago. Na vse strani smo imeli dosedaj daleč na žago, a vsemu temu bo zdaj odpomagano. Vsi smo mnenja, da se bo podjetniku splačalo postaviti na tem kraju žago. — Številnim živinorejcem je letos padlo precej živine in utripijo veliko škodo. V več slučajih je bil vzrok, da je govedo napelo radi preveč požre hrane. — Mlinarju Muršak Tomaju v Črmli je pogorelo minuli mesec gospodarsko poslopje. Škoda je krita z zavarovalnino. — Zadnje čase so se poslovili od nas naslednji farani: Muršec Franc, prevžitkar v Bišu; Jurša Treza, dobra mladenka iz Črmle. V najboljših letih, doživelka jih je 30, je po dolgi in zelo mučni bolezni zapustila to dolino solz. K večnemu počitku je legla tudi stara Toplakova mati iz Gomil pri Bišu. Vsi skupaj naj v miru počivajo! — Gospodarsko krizo vsak dan bolj občutimo. — Te dni se priporoča po naši fari »Karitas«, posmrtnsko zavarovanje. Z malimi mesečnimi prispevkami, ki pa so vedno enaki, si lahko vsak zasigura v slučaju smrti katerega člena iz družine primerno podporo, ker jo res vsak takrat najbolj potrebuje! Pristopajte k temu prekoristnemu društву! Ne odlagajte, ker ne veste ne dneva, ne ure . . . !

Sv. Vid. Dne 12. tega meseca smo pokopali gospodarja Jakoba Gojkošek iz Trnovca. Mož je imel raka na želodcu. Pri njegovem pogrebu smo nabrali 100 Din za novo bogoslovje. To je letos že 88 mrljč v Zavrči. — V nedeljo se je priredila v Slom. domu lepa igra »Pri kapelici«. Prihodnja prireditev pa bo Miklavžev večer na 6. decembra. Že zdaj vladljivo vabimo starše in otroke.

Svetinje. Kot celoletni naročnik sem prejel

od uprave »Slovenskega Gospdarja« takoj izplačanih 1000 Din za povzročen mi požar od

strele, dne 14. oktobra 1931. Upravi Slovenskega Gospdarja se tem potom najlepše zahvaljujem. Bog plačaj! Franc Novak, posestnik v Trsteniku.

Zreče pri Konjicah. V nedeljo, dne 22. t. m. bomo imeli pri nas posebno slovesnost. Ob pol 11. bo namreč slovesna blagoslovitev temeljito prenovljene župne cerkve. Vsa slikarska dela je posrečeno izdelal gosp. Vinko Vipotnik iz Žalca vsem v veselje. Glavni oltar je pa res mojstrski prenovil g. Alojzij Zoratti iz Maribora. Zlasti novemu tabernaklu se ne moremo načuditi. Mizarska dela je pa napravil g. Založnik ml. iz Konjic. — Sosedje in prijatelji, pridite se z nami veselit ta dan.

Žetale. Na mali, a zelo prijetni gostiji Kužner Alojza in Butolen Marije, ki se je vršila v pondeljek 9. nov. tega leta, so blagi gostje na pobudo očeta starešine Vogrinc Boštjana zbrali za dijaško semenišče v Mariboru 150 Din. Bog plačaj!

Vransko. Svatje na gostiji Škrabar Florijan iz Prapreč so zbrali za dijaško semenišče v Mariboru 200 Din, na gostiji Kolman-Karničnik v Stopniku pa Din 150. Bog povrni vsem! Živel posnemovalci.

Vitanje. Imeli smo že enkrat sneg, ki se pa seveda ni mogel držati in bi bilo škoda repe in krompirja, ki ju še imajo nekateri zunaj. Vse svetnike smo obhajali bolj v znamenju krščanske žalosti. Naš cerkveni pevski zbor nas je pri procesiji in na pokopališču presenelil ter bi še bilo večkrat želeti kaj takega. Ko smo hodili po pokopališču, je pač vsakdo nekaj pogrešal in to bi bil, če že drugega ne, vsaj skromen vtič za naše rajne padle med svetovno vojno. Na Vernih duš dan smo imeli sejem, ki je potekel današnjim razmeram primerno. Slabe cene, slaba kupčija. Manjkalo

seveda tudi ni uzmovičev, katere so pa naši orožniki hitro spravili pod svoje varstvo. Letina je bila hvala Bogu dobra ter so žitne in tudi kletne shrambe kolikor toliko polne. Pa tudi naši lovci so že napravili par pogonov s slabšim in boljšim uspehom. Pač tako kakor je lovška sreča. Za enkrat naj bo dovolj, pa še drugič več.

Paka nad Šalekom. Paka je miren kraj, dolina, ki se vije od Mislinja proti trgu Velenje. Po tej dolini vozi železnica že nad 30 let. Po njej teče otok Paka, po katerem plavajo bistre postrvice, pa Bog varuj, da bi kateri hotel katero prijeti za plavuti ali kako družače. Je to strogo prepovedano! Lansko leto smo dobili tudi šolo. Po dolini vodi popotniška lepa banovinska cesta, katera nam napravlja večje preglavice, kakor železnica sama. To pa zaradi tega, ker je po novem zakonu prepovedano delati apnenice 20 metrov od ceste, in v tem je avni naš zasluzek. Seveda bi bilo treba upoštevati, da lega ne prepušča, da bi se morali tako na široko ogibaliti ceste, ker je na nekaterih krajin celo dolina komaj tako široka. Torej lepa cesta! Po njej vozi tudi štirikrat dnevno avtobus, kateri je za naš kraj jako primeren, ker se lahko pripelje vsak do svojega doma, in se je tudi poncenil čisto po železniškem tarifu. Zadnje čase so se tudi precej oživeli vozovi.

Slivnica pri Celju. Dne 4. novembra je v celjski bolnici umrla 20letna hčerka tukajšnjega posestnika Frančinka Golob. Podlegla je operaciji. Trpela je čudovito potrežljivo, brez strahu, kakor morejo le čista srca. Njeni duši želimo mir, njenim starišem pa naše sožalje!

Pišece. Ker že dolgo časa nismo ničesar poročali o našem društvu, bodo mislili bravci »Slovenskega Gospdarja«, da je že vse zaspalo, kar pa ni res. Dne 9. avgusta je priredilo dr. Cešnika veleigro »Pogodba« z velikim uspehom. Udeležba je bila nad vsako pričakovanje. Isto igro smo priredili dne 15. avgusta v dvorani g. Hönigsfelda na Bizeljskem, kjer je bil uspeh še mnogo večji. Ta dan je veljal tudi kot društven izlet. Udeležilo se ga je 15 fantov in deklet, ki so želi s svojim vzornim vedenjem splošno odobravanje. Gospod župnik Brvar nam je vsestransko pomagal. Hvala mu prav iskrena! 27. sept. smo igrali »Davek na samce«. Udeležba je bila dobra, smeša pa več ko dovolj. Pri tej igri je nastopila zadnjič gospodična Retzel Angela, ki je vneto delovala v društvu. Odšla je v Avstrijo. — Obe igri je režisiral in vodil, pa tudi sam igral v nekaterih vlogah naš delavni abiturient Petinčič Davorin. Za Božič pripravljamo večjo prireditev, »Rokovnjače«.

Vprašanja in odgovori.

Zelo številnim vprašalcem glede volitev.

Odgovor:

Vsa vprašanja, ki se tičajo zadnjih volitev, bodo ostala nerešena, zato se naj na nas nihče ne jezi, ker nam ni mogoče odgovoriti.

S. K. v S. K.

Ali lahko kje dobim podporo za zdravljenje?

Odgovor:

Ako vam zdravnik predpiše bolničo, pa nimate sami s čim plačati, tedaj bo pač placa občina. Na drugačen način se podpora ne daje.

Razglas.

Maribor, 14. nov. 1931.

Podpisani denarni zavodi so soglasno sklenili, obrestovati izva 1. januarja 1932 naprej do nadaljnega hranilne vloge na knjižice in vloge v tekočem računu in sicer

po 5%
vloge brez odpovedi,
po 6½%
vloge proti trimesečni
odpovedi.

**Rentni davek plačujejo
zavodi sami!**

Odpovedni roki so objavljeni na oglašni deski podpisanih denarnih zavodov. 1622

Hranilnica dravske banovine v Mariboru,

Mestna hranilnica v Mariboru.

Posojilnica Maribor (Narodni dom).

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Ma-
riboru.

Štajerska hranilnica in posojilnica v Mariboru
(Slomškov trg).

Proda se radi nabave
elektrike nov bencin-
motor, 4 konjske sile.
Naslov v upravi lista.
1624

██████████

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor
tudi večbarvne razglednice, barvo-
tiske in druge v svojo stroko spa-
dajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in
po najnižjih cenah

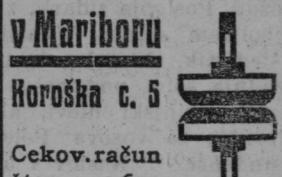
Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov.račun
Štev. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Za zimo

rabite tople odeje. Ne zamudite! Zahtevajte od

Trgovskega doma

R. Stermecki
Celje št. 24

veliki, ilustrovani cenik, v katerem so med drugim sledče oblege: Ruž z molinom 120 Din, ruž s flanelom 130 Din, kambrik z molinom 125 Din, klot z molinom 128 Din, klot s klotom 140 Din nadalje tiger in flanel oblege, za-
stote, preproge in posteljne garniture po ču-
dovito nizkih cenah.

Veliki, ilustrovani cenik zastonj!

Širite „Slov. Gospodarja“!

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor, Aleksandrova cesta št. 6

V lastni, novozgrajeni palači

Pred franciškansko cerkvijo

Izvršuje vse bančne posle najkulantnejše. -- Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v
tekočem računu. -- Pooblaščeni prodajalec srečk državne razredne loterije.

193

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri
Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog
nad 62,000.000 dinarjev.

**Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih
kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premo-
ženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.**

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

J. H. v J.

Moja sedanja žena ni mati vseh mojih deseterih otrok, ki jih imam iz prvega zakona. Vsak na polovico sva lastnika zemlje. Ali sva prosta davka ali ne?

Odgovor:

Vi že, vaša žena pa ne in mora od polovice posestva davek plačati.

„Karitas“ posmrtninsko zavarovanje.

Karitativna zveza v Ljubljani je ustanovila posmrtninsko zavarovanje »Karitas«, in sicer za lavantinsko in ljubljansko škofijo. S tem zavarovanjem je mogoč vsem tudi manj premožnim oskrbeti si dostojen pogreb in zapustiti svojcem nekaj za prvo silo. V kolikih družinah nastane po smrti enega ali drugačega člena družine beda. Dolgotrajna bolezen izčrpa nekatere tako, da po smrti družinskega člena nimajo ostali svojci niti za najpotrebnije. Tem nudi »Karitas« odpomoč, ker dobijo takoj posvati zavarovanega člena posmrtnino. Pri nas je ta način zavarovanja nov. Po nemških in avstrijskih škofijah je pod okriljem karitativne zveze še več vpeljano posmrtninsko zavarovanje. V Nemčiji je bilo koncem leta 1930 nad 1.000.000 in v Avstriji nad 350.000 zavarovancev. Tudi pri nas vkljub temu, da se je šele pred kratkim ustanovilo posmrtninsko zavarovanje, šteje že precejšnje število zavarovancev, kar kaže veliko zanimanjem med ljudstvom. Da more posmrtninsko zavarovanje »Karitas« zavarovancem nuditi popolno jamstvo za njih posmrtnino, je to zavarovanje priključeno. Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, ki jamči za vsako posamezno zavarovanje. Jamstvo začenja že s plačilom prve premije. V slučaju, da nastopi smrt vsled nezgode, se izplača takoj dvojna zavarovalna vsota (do 40.000 Din). Posebne ugodnosti nudi to izvarovanje družinam. Če sta zavarovana mož in žena, odnosno en preživel zakonec in en otrok, so vključeni v zavarovanja tudi ostali otroci od dovršenega drugega leta do doršenega 16. leta. V slučaju smrti nezdoge se pri dosmrtnem slučaju premij tudi za otroke izplača dvojna vsota. Posmrtnina za otroke pod 7 let starosti je 300 Din, za otroke preko 7 let pa 500 Din. V posmrtninsko zavarovanje »Karitas« more vstopiti vsaka zdrava oseba v starosti od 7 (15) do (44) 80 let. Običajno zavarovanje nima čakalnega roka radi prestalih bolezni in radi manj povoljnega zdravstvenega stanja se v gotovih slučajih predpisuje eden do dveletni rok. S 65. letom je predpisan enoletni čakalni rok. Če nastopi smrt v prvi polovici čakalnega roka, se povrnejo plačane premije, če pa nastopi smrt v drugi polovici čakalnega roka, se izplača polovica zavarovalne vsote. Po preteklu čakalnega roka, se ob smrti izplača popolna posmrtnina. Če nastopi smrt radi nezgode v čakalnem roku, se takoj izplača dvojna zavarovalna vsota. Posmrtnina se izplača takoj, ko se v redu

predloži potrdilo župnega urada o smrti zavarovanca, zavarovalna listina in zadnja premožnska pobotnica. Kdor želi še natančnejših pojasnil, naj se obrne na zastopnika »Karitas« (vsak zastopnik ima izkaznico) ali na posmrtninsko zavarovanje »Karitas« v Ljuljani, Poljanska cesta 28 ali pa na Vzajemno zavarovalnico, podružnico v Celju, ali glavnih zastopov v Mariboru, Loška ulica 10.

Rabim viničarja s štirimi delavskimi močmi. Se lahko takoj preseli. Naslov v upravi.

19., 20., 21. t. m. licitacija, več postelj, omar, madrac, kuhinjske omare, kredence, stoli, mize, posode, perila, divan, odeje. Stosmajerjeva ulica 5, na dvorišču desno. 1634

Čevljarskega pomočnika in vajenca, poštena in marljiva sprejme takoj v službo Franc Škerjanc, čevljarski mojster, Libanje, pošta Ormož. 1635

V najem se da malo posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem. Posestvo obsegata približno 2 ali tudi 3 orale njiv, 3 ali tudi 4 orale travnikov. Najemnik si lahko nagrabi stelje za lastno potrebo kolikor hoče v domačem gozdru. Poslopje zidana, z opeko krita, v najboljšem stanju. V hiši dve sobi, kuhinja, štedilnik, shramba, če treba se dodata tudi zadnja soba, podstrešje. Hlev za 6 glav, listnjik, svinjski hlevi, klet, uta za drva, kolarnica za vozove. Poleg hiše neusahljiv studenec. Naslov v upravnosti.

Važno za šivilje, gospodinje in dekleta ormoškega kraja! Lepo ročno delo je vsake gospodinje in vsakega dekleta ponos. Ako hočete imeti res prav čedna ročna dela: stenske, namizne prtiče, blazine in drugo, si dajte predtiskati po najnovnejših vzorecih prav po ceni pri Miciki Alatič v Ormožu, blizu župne cerkve. 1636

V vinogradski hišici v Bučki gorci oddam stanovanje rokodelcem brez otrok pod pogojem, da pomagata ob času tudi pri vinogradskem delu: Anton Cvenkel, Sv. Peter v Savinjski dolini. 1603

Starejše dekle, ki zna nekaj kuhati, išče službe. Gre tudi k orožnikom. Izve se pri hišniku Pokojninskega zavoda 4. nadstropje, Maribor.

Vajenca za lončarsko obrt sprejme Franc Rajš, lončar, Fram. 1626
Marija Vrabelj. 1628

ZAHVALA.

Po nepričakovani smrti mojega moža moža Simona Frangeš sem sprejela od **LJUDSKE SAMOPOMOČI V MARIBORU** znatno pripadajočo podporo (vsled nezgode) takoj izplačano in priporočam to prekoristno društvo vsakomur v nepremisljen pristop, ako še ni njega član. 1621
Njiverce pri Ptaju, 12. nov. 1931.
Terzija Frangeš.

Mlado, kmečko dekle, ki ima rado otroke, se išče. Piše se naj na naslov: Glavna pošta, poštni predel 61, Maribor. 1637

Fran Strupi, Celje

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanske posode, svečiljk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema vsakoršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba. 2

Na drobno!

Na debelo!

Sodarskega vajenca poštenih staršev sprejme takoj Ramšak, Meljska cesta 10, Maribor. 1633

Na prodaj ženski in moški šivalni stroj z garancijo. Zelo po ceni. Mehanična delavnica Morig Dadie, Vetrinjska ulica 11, Maribor.

Vajenec se sprejme v trgovini stekla in porcelana. Ivan Kovačič, Maribor, Koroška c. 10.

Javna zahvala. Podpisana Marija Vrabelj, vdova nadučitelja pri Mali Nedelji, izrekam tukajšnjemu g. zdravniku dr. Srečku Škerjancu tem potom najiskrenje zahvalo za njegovo ljubeznivo in požrtvovalno zdravljenje. Edino njejov spremstvo se imam zahvaliti, da sem ozdravela vkljub visoki starosti, vsled česar ga priporočam vsakomur najtopljeje.

D^r. JAN JURO

advokat v Mariboru,
je preselil svojo pisarno v

novo palačo OUZD : nasproti sodnije :

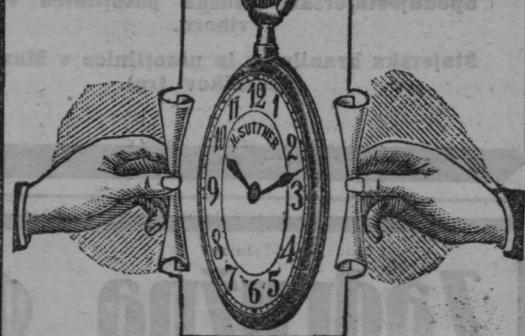
Sodna ulica štev. 9

Jubilarna pozornost

staroznane tovarniške hiše Suttner je
nova žepna ura
ki jo vsak čitatelj lahko dobí že za

Din 35-

Din 35-

nadalje isto uro z radium svetlimi številkami in kazali za **Din 45-**.

Novo budilko

dobite za samo

Din 45.-

Noben riziko.
Izmenjava dovoljena ali denar nazaj.

Prave švicarske žepne ure, ure-zapestnice (od Din 98' - naprej), budilke, stenske ure, nihalke, verižne prstane, ubane, nakte, jedilna orodja i. t. d.

Vse to najdete za vsako ceno v velikem ilustriranem krasnem ceniku, katerega dobite brezplačno.

ako javite Vaš natančen naslov tvrdki

H. SUTTNER, LJUBLJANA, BR. 992

V teku 34 let smo mnogo tisoč odjemalcev zadovoljili.

Zahvala.

Za premnože dokaze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli povodom nenadomestljive izgube naše nad vse ljubljene žene, mame, sestre in svakinje, gospe

Jožef Puhman

hiše posestnice,

za tolažilne obiske v dolgotrajni bolezni, za poklonjene vence in cvetje ter za častno spremstvo na njeni zadnji poti, se najtopleje zahvaljujemo. Posebna zahvala čast. g. župniku T. za duhovno tolažbo in čast. g. mag. prof. Vrežtu za ganljivi nagrobeni govor, kakor tudi p. Paula kot voditelju Izobraževalnega društva, kakor celemu društvu.

Rošpol, dne 16. novembra 1931.

1620

Zaluboči ostali.

Veliki bukov gozd se išče. Obran M., Maribor, Loška ulica 15. 1613

Lepo posestvo 18 oralov njiv ter gozdov, zidana hiša in gospodarska poslopja, se poceni proda v Polancih št. 16, p. Moškanjci, po domače Korenjakovi. 1614

Izšla je Blasnikova VELIKA PRATIKA

za prestopno leto 1932,
ki ima 366 dni.

„**VELIKA PRATIKA**“ je najstarejši slovenski koledar, ki je bil že od naših pradedov najbolj upoštevan in je še danes najbolj obrajtan.

V „**Veliki Pratiki**“ najdeš vse, kar človek potrebuje vsak dan: Katoliški koledar z nebesnimi, solčnimi, luninimi, vremenskimi in dnevnimi znamenji; — solinčne in lunine mrke; — lunine spremembe; — — poštne dolozke za Jugoslavijo; — lestvice za kolke na menice, pobotnice, kupne pogodbe in račune; — konzulate tujih držav v Ljubljani in Zagrebu; — vse sejme na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem, v Prekmurju, Medžimurju in v Julijski Benečiji; — pregled o koncu brejosti živine; — tabelo hektarov v oralih; — popis vseh važnih domačih in tujih dogodkov v preteklem letu; — tabele za računanje obresti; — življenjepisne važnosti in odločilnih oseb s slikami; — oznalila predmetov, ki jih rabi kmetovalce in žena v hiši.

Cena 5 Din.

„**VELIKA PRATIKA**“ se dobi v vseh večjih trgovinah in se lahko naroči tudi pismeno pri založniku:

tiskarni J. Blasnika nasl. d. d.
v Ljubljani. 1494

Inserirajte!

ZIMA ga ne ovira pri delu!

NEKATERE IZBOLJŠAVE PRI NOVEM FORDSONU:

Motor: delazmožnejši, vleče z lahkoto trobrazdni plug.
Mazanje: izboljšano s cedilcem.
Vzog: izboljšan z Boschevim magnetom, s posebno zaganjalno napravo.
Zavore: učinkovitejše zaradi pomnožitve plošč.
Hlajenje: izboljšano z opremo vodne sesalke, ki jo zaganja tjerjan.
Krmilo: bistveno ojačano.
Čiščenje zraka skozi vodo: izboljšano. Sprednji del traktorja je opremljen s sniralno vzmetjo, ki mu daje sigurno oprišče.

Fordson

Vi veste, da očisti slana polja bolje kakor vsak poljedelski stroj, vendar mora biti isto preorano. To delo je tako olajšano z uporabo Fordsona, ki ne čuti napora in ki bo v najkrajšem času in z najmanjšim trudom spravil polja v prvorstno stanje, da boste lahko posejali pomladno setev.

Tudi pozimi je mnogo dela na deželi. Ne pozabite, da je Fordson najtrajnejša in najstetljivejša motorna sila. Oglejte si ga pri delu. V ta namen zahtevajte od najbližjega Fordovega zastopnika predvedbo, da se boste o tem prepričali.

FORD MOTOR COMPANY

AEROPLANI

Sadno drevje, jablane, hruške, slive, črešnje, marelice, breskve, butine, nešplje itd. je najboljše presaditi na jesen. Zato naročite takoj pri drevesnici veleposestva Josip Rosenberg, Maribor, Tržaška cesta 64, telefon 2301. 1596

Sprejemem šivilsko učenko takoj! E. Černezel,
Ormoška cesta 5, Ptuj. 1597

DE NAR

si prihranite, ako kupite sukno za moške obleke, volneno za ženske obleke, platno za vaskrovstno perilo, svilene rute, srajce, ovratnike, kravate, dežnike, nogavice itd.

„PRI SOLNCU“
Celje, Glavni trg 9

Za obilen obisk se priporoča 318

ALOJZ DROFENIK

Pohištvo - preproge

Linolej, zavese, posteljne odeje, namizni prti, vzglavja, tuhenti, šivane odeje, volnena pregrinjala, pregrinjal, za mobilije, gradl za matrace, kakor tudi vse vrste lesenih, tapetniških in železnih mobilij po čudovito nizkih cenah pri:

Karolu Preis - Maribor
Gosposka ulica 20.

Ceniki zastonji 1367 Ceniki zastonji

ZAHVALA.

Za takoj izplačano podporo po smrti moje matere gospe Ivanke Antolič izrekam tem potom podpornemu društvu **LJUDSKA SAMOPOMOČ V MARIBORU** najlepšo hvalo in priporočam to društvo vsakomur v takojšnji pristop.

Sv. Tomaž pri Ormožu, 10. nov. 1931.
1619 Otilija Kokol.

ZAHVALA.

Podpisani izrekam podpornemu društvu **LJUDSKA SAMOPOMOČ V MARIBORU** za takoj izplačano podporo po smrti moje tete gospe Jere Horvat najlepšo hvalo in priporočam to neprecenljivo društvo vsakomur najbolje.

Sv. Urban pri Ptaju, 10. nov. 1931.
Franc Jergl.

Nov vozni red

veljavien od 4. oktobra 1931, se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena 2 Din.

Zahvala.

Za izplačana pripadajoče podpore po umrlih članih izrekamo tem potom podpornemu društvu 1615

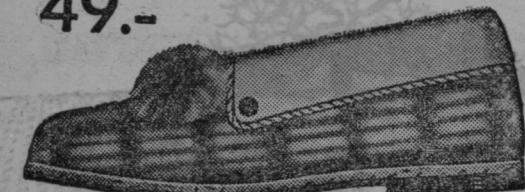
Zadružni samopomoči v Mariboru najtoplejšo zahvalo in priporočamo to človekoljubno društvo v takojšnji pristop vsakemu, ako še ni njega član.

Jug Terezija l. r., Sv. Ana v Slov. goricah.
Prajnc Matevž l. u., Ruše.
Krojs Rudolf l. r., Studenci pri Mariboru.
Bračič Alojz l. r., Slov. Bistrica.

Preskrbite se za zimo!

Ne odlašajte z nakupom potrebne obutve. V naših prodajalnicah dobite vse, kar Vam je potrebnega za Vaše noge.

49.-

Vrsta 7045

59.-

Vrsta 215

Ko ste doma ali če delate v kuhinji ali hodite iz sobe v sobo, nosite te copate. Obvarovali vas bodo, da se ne prehladite. V njih se Vam bodo noge najbolj odpočile.

Pazite na svoje zdravje. Ob hladnem vremenu se dobro obuvajte. Evo Vam udobnih in toplih domačih čevljev. Topla obutev je najzanesljivejši pomoček, da se ne prehladite.

69.-

Vrsta 9817-61

79.-

Vrsta 1865-01

149.-

Vrsta 9895-50

MOŠKE GALOŠE. V največjem dežu in največjem blatu bodo ostale Vaše noge v njih vedno suhe. — Ženske galoše z nizko in visoko peto Din 59.—.

V teh elegantnih zimskih galošah bo izgledala Vaša noge povsem majhna. Čevlji ostanejo v njih vedno suhi in čisti. Imamo jih črne in rjave barve.

Ženske gumaste welingtonke. Imamo jih tudi rjave barve. V njih imate vedno občutek udobnosti, ker Vam bodo varovale noge močne tudi ob najslabšem vremenu.

Vajenca za trgovino, 14 let starega, se sprejme. Naslov v upravi lista. 1611

250 Din dnevno zaslužite z obiskovanjem ljudi v Vašem okraju! »Kosmos« Ljubljana, poštni predel 307. Znamko za odgovor. 1579

Na drobno!

Na debelo!

Reporoznice

razne kotle, brzoparilnike (Alfe), pluge in njih dele, štedilnike in peči od najpriprostejših do najfinjejših ter vse ostale potrebuščine za jesen in zimo ima stalno in v veliki izbiro na zalogi trgovina z železnino.

Anton Brenčič, Ptuj. 1350

Točna postrežba!

Peči na žagovino izdeluje in pošilja na osmednevno poskušnjo ter plača vse tovorne stroške tvrdka, ako peč dobro ne deluje. R. Jakelj, Slovenjgradec. 1599

Čevlji brezkonurenčni v izdelavi, materijalu in trpežnosti zato najcenejši pri tvrdki

D. Uršič, čevljarna Celje, Breg št. 37

Ceniki na zahtevo brezplačno! 1285

Znižane cene!

Veliko izbiro vsakovrstnih pletenih oblek, jopic vest, puloverjev itd. priporoča pletarna V. Maribor, Vetrinjska ulica 17. Naroči, meri, kakor vsa popravila se izvršijo točno in poceni. 1311

Na drobno!

Reporoznice

razne kotle, brzoparilnike (Alfe), pluge in njih dele, štedilnike in peči od najpriprostejših do najfinjejših ter vse ostale potrebuščine za jesen in zimo ima stalno in v veliki izbiro na zalogi trgovina z železnino.

Anton Brenčič, Ptuj. 1350

Točna postrežba!

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadruži z neomejeno zavezom

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Stanje hranilnih vlog znaša nad Din 100,000,000.—. Posojila na vknjižbo, poročilo ter zasišavo pod najugodnejšimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posesnikov z vsem svojim premoženjem.

Rentni davek plačuje posojilnica iz svojega in ga ne odtegne vlagateljem.

192